Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 111 (1173) ROK V | WARSZAWA — WTOREK 22 KWIETNIA 1952 R. | WYDANIE H | CENA 15 gr

Niech żyje wieczysta przyjaźń polsko-radziecka!

* * *

— Przyjaźń między narodami polskim i radzieckim — mówi towarzysz Bierut — **„stała się źródłem naszych zwycięstw, jest gwarancją naszej wolności i suwerenności, jest natchnieniem dla polskich mas pracujących, które budują socjalizm"**.

Każdy Polak rozumie dziś wielką wymowę tych słów. Każdy, komu drogi jest los ojczyzny wie, że jeśli na ulicach naszych miast rozlega się dźwięk polskiej mowy i powiewają flagi narodowe, jeśli uniknęliśmy zagłady z rąk hitlerowców i wymknęliśmy się z sideł kapitału rodzimego i zagranicznego, a obecnie sami, wysiłkiem ludu polskiego budujemy nowe życie — bez wyzysku człowieka przez człowieka — dzieje się to dzięki rozgromieniu hitlerowskiego okupanta i wyzwoleniu narodu polskiego przez Armię Radziecką. Każdy patriota wie, że jeśli co dzień, co godzinę rosną mury polskich miast, fabryk, osiedli i stajemy się krajem przemysłowo-rolniczym, jeśli dokonaliśmy rewolucyjnych przeobrażeń ustrojowych i jesteśmy w trakcie uchwalania Wielkiej Karty Praw narodu polskiego — naszej Konstytucji, jeśli z wiarą w jutro budujemy w kraju naszym socjalizm i jesteśmy silnym ogniwem w obozie pokoju i postępu, dzieje się to na skutek historycznego zwrotu w stosunkach między Polską a krajem Wielkiego Października.

Siedem lat mija w dniu dzisiejszym od chwili podpisania układu o Przyjaźni, Pomocy Wzajemnej i Współpracy Powojennej między Polską a Związkiem Radzieckim, umowy, która jak oświadczył towarzysz Stalin jest **„wyrazem zasadniczego zwrotu"** w stosunkach między obu narodami i **„stanowi rękojmię niepodległości nowej, demokratycznej Polski, rękojmię jej potęgi, jej rozkwitu"**.

Każdy Polak wie, jak decydującą rolę odegrał Związek Radziecki i osobiście towarzysz Stalin w odzyskaniu przez Polskę prastarych ziem nad Odrą i Nysą. I dziś dla każdego z nas jest jasne jak perfidną politykę prowadzą anglo-amerykańscy podżegacze wojenni, którzy w Niemczech zachodnich odbudowują hitlerowski Wehrmacht z generałami faszystowskimi na czele, marzącymi o zagrabieniu ziem polskich, o hitlerowskim „nowym porządku w Europie". Tej rewizjonistycznej hecy, inspirowanej przez amerykańskich morderców dzieci koreańskich, hecy, godzącej w byt narodu polskiego w sposób zdecydowany przeciwstawia się konsekwentna radziecka polityka pokojowa.

Wyrazem tej pokojowej polityki stalinowskiej są dwie ostatnie noty ZSRR do mocarstw zachodnich w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami. Wypowiadając się za zjednoczeniem Niemiec demokratycznych i pokój miłujących, wysuwając program zabezpieczenia pokoju narodom Europy, rząd radziecki jeszcze raz podkreślił nienaruszalność naszej granicy zachodniej.

Związkowi Radzieckiemu — stalinowskiej polityce przyjaźni między narodami — zawdzięczamy, że na naszych granicach mamy po raz pierwszy w dziejach zaprzyjaźnione z Polską kraje i wśród nich Niemiecką Republikę Demokratyczną, która wraz z nami broni granicy na Odrze i Nysie.

Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy, że znajdujemy się w wielkim obozie zaprzyjaźnionych narodów, od Pacyfiku po Łabę — 800-milionowym obozie, który budując lepszą przyszłość swoich narodów, walczy o pokój na całym świecie. **„Jest naszą ambicją** — mówił tow. Bierut na uroczystej akademii w Warszawie w dn. 18 kwietnia br., — **aby zapewnić obecnemu i podrastającemu pokoleniu pełne napięcia i twórczych poszukiwań bogate życie w warunkach pracy pokojowej, opartej na nowych stosunkach między narodami, których wzór daje nam Wielki Związek Radziecki"**.

Łączy nas ze Związkiem Radzieckim głęboka i nierozerwalna przyjaźń i braterstwo, łączy nas więź klasowa, więź ideowa, łączy nas idea Marksa - Engelsa - Lenina - Stalina.

W oparciu o te więzy korzystamy z nieustannej i wszechstronnej pomocy naszego potężnego sąsiada. Nie ma w kraju takiej dziedziny, w której co dzień, co godzinę nie korzystalibyśmy z bezinteresownej, braterskiej pomocy Związku Radzieckiego, przyspieszającej realizację naszego planu 6-letniego.

Symbolami tej przyjaźni są Nowa Huta, Żerań, FSC im. Bolesława Bieruta, kombinat bawełniany w Piotrkowie, elektrownia wodna w Dychowie, pomoc przy budowie metra w Warszawie, urządzenia wielkiego pieca huty „Kościuszko", urządzenia dla huty im. Bolesława Bieruta i wiele, wiele innych obiektów. Ostatnio zaś — wspaniały dar przyjaźni, gigantyczny obiekt budowlany — 28—30-piętrowy nowoczesny Pałac Kultury i Nauki, który rząd ZSRR zbuduje w Warszawie siłami i środkami Związku Radzieckiego. Wyrazem tej przyjaźni jest udostępnienie nam dokumentacji technicznej i bogatej skarbnicy doświadczeń pierwszego państwa socjalistycznego, z której czerpiemy przykłady dla rozbudowy naszego życia gospodarczego i kulturalnego, umocnienia siły Polski Ludowej.

Wyrazem tej przyjaźni jest pomoc i przykład wielkiej bohaterskiej partii bolszewików — czołowej partii światowego ruchu robotniczego, z doświadczeń której uczy się nasza partia, jak w oparciu o nieśmiertelne nauki Lenina - Stalina budować socjalizm, zwalczać trudności, hartować i przyswajać wzorem bolszewików bojowego ducha swym kadrom i masom członkowskim.

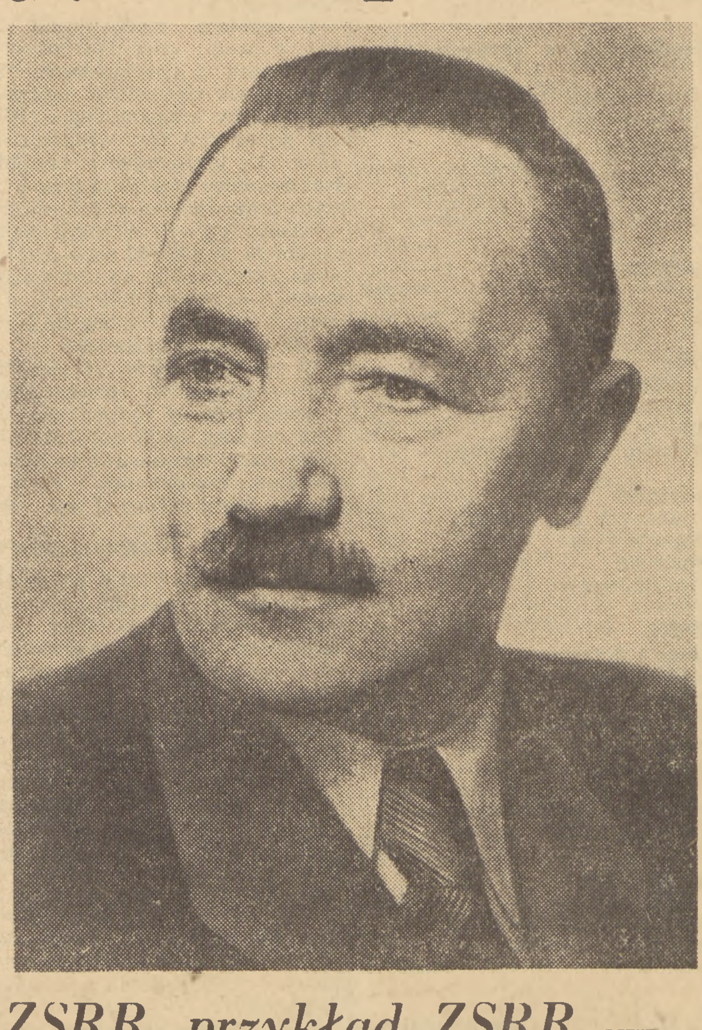
Wyrazem przyjaźni i braterstwa była w dniu Święta Narodowego wizyta w Warszawie najbliższego współpracownika towarzysza Stalina — tow. Wiaczesława Mołotowa oraz jednego z dowódców zwycięskiej Armii Radzieckiej, Marszałka Georgij Żukowa.

Cały naród polski żyje pod wrażeniem wielkich i serdecznych słów wodza mas pracujących całego świata, wielkiego przyjaciela narodu polskiego — towarzysza Stalina, skierowanych do sternika narodu polskiego towarzysza Bieruta z okazji 60-lecia Jego urodzin.

W siódmą rocznicę podpisania paktu przyjaźni z ZSRR naród polski stwierdza, że — dzięki oparciu o potęgę i autorytet moralny Związku Radzieckiego, najsilniejszego mocarstwa na świecie, a zarazem czołowego bojownika o pokój — może z wiarą w jutro budować swą przyszłość.

Przyjaźń ta jest fundamentem pomyślności i szczęścia naszej ojczyzny, rękojmią naszej niepodległości, naszej siły, naszego rozwoju — budownictwa socjalizmu. Dlatego tak głębokie są uczucia przyjaźni i braterstwa, które łączą naród polski z jego wielkim sojusznikiem — Związkiem Radzieckim. Przyjaźń ta czyni naszą ojczyznę silną i byt jej ugruntowanym, bo z nami jest w naszym codziennym budownictwie i walce o pokój potężny i niezwyciężony Związek Radziecki, bo z nami jest wielki Stalin.

„Przyjaźń z ZSRR, pomoc ZSRR, przykład ZSRR — oto podstawowe źródło naszych zwycięstw"

(BIERUT)

Przemówienie radiowe tow. Premiera Józefa Cyrankiewicza z okazji 7-mej rocznicy polsko-radzieckiego Układu z dnia 21 kwietnia 1945 roku

Są daty w dziejach narodu, które historia zapisuje na swoich kartach, by trwały w pamięci potomnych. Do takich wielkich dat w dziejach naszego narodu należy dzień 21 kwietnia 1945 roku. Tego dnia, lat temu siedem, podpisany został w Moskwie polsko-radziecki Układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy.

Doniosły akt, jeden z tych aktów, które zwiastują początek nowej epoki w życiu narodu i wyznaczają bieg historii narodu na przyszłość.

Podpisy złożone owego dnia na akcie Układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy między Polską a Związkiem Radzieckim były udokumentowaniem przełomu, który zrodził się w najbardziej tragicznych dla narodu polskiego latach drugiej wojny światowej.

Wtedy to, gdy kraj nasz znajdował się w niewoli hitlerowskiej okupacji, gdy Oświęcim, Majdanek, Treblinka i setki innych obozów były miejscem tortur i zagłady milionów naszych rodaków, gdy ulice Warszawy i wszystkich innych miast spływały krwią rozstrzeliwanych, wtedy to właśnie z Moskwy rozległy się słowa o Polsce niepodległej, silnej i demokratycznej, której wskrzeszenie jest jednym z celów narodowo - wyzwoleńczej wojny, prowadzonej przez Związek Radziecki.

Wtedy to właśnie na ziemi bohaterskich narodów radzieckich, walczących o wolność wszystkich ludów, powstał drugi zawiązek nowej odrodzonej Polskiej Siły Zbrojnej — Dywizja Kościuszkowska, a z niej Pierwsza Armia — obok Armii Ludowej walczącej w Kraju. I stamtąd — z radzieckiej ziemi — ruszyła potężna zwycięska ofensywa, która wbrew obłudnemu odwlekaniu utworzenia drugiego frontu przez aliantów zachodnich — zadać miała cios śmiertelny hitlerowskiemu panowaniu i przywrócić narody Europy do wolności i niepodległości.

I wtedy właśnie w najczarniejszych dniach okupacji, naród polski na wieść o tym co dzieje się na ziemi radzieckiej poczuł, że nie jest już więcej samotny.

Jakże dobrze poznał naród polski gorycz osamotnienia w obliczu najazdu faszystowskiego, na którą skazała go zdradziecka polityka burżuazji.

Naród nasz, który w roku 1918, odzyskując dzięki Rewolucji Październikowej niepodległość, pozwolił sobie narzucić obszarniczo - kapitalistyczne jarzmo, którego klasy rządzące robiły wszystko, aby odizolować go od pierwszego na świecie państwa socjalistycznego, które powstało na gruzach caratu — naród nasz, którego klasy posiadające wysługiwały się mocarstwom imperialistycznym śmiertelnym wrogom Związku Radzieckiego, naród nasz doprowadzony został tą wrogą wobec Związku Radzieckiego polityką do katastrofy wrześniowej i w koszmarną noc hitlerowskiej okupacji zdradzony przez swoje klasy rządzące, pozostawiony sobie samemu przez tak zwanych sojuszników zachodnich — był znowu samotny, jak przez cały okres zaborów.

Wtedy to właśnie Związek Radziecki podał nam bratnią dłoń przyjaźni i sojuszu. Polska przestała być bezwolnym obiektem podstępnej gry imperialistów szukających łatwego łupu. Naród radziecki, który pierwszy sam sobie wywalczył wolność, obalając cara i kapitalizm, naród radziecki, który pierwszy wzniósł na swych ziemiach ustrój wolności człowieka i sprawiedliwości społecznej — przyniósł nam z kolei wolność i całą swą potęgą osłonił naszą młodą niepodległość przed wszelkimi zamachami.

Naród polski mógł w spokoju zabrać się do odbudowy kraju i mógł podjąć dzieło budowania nowego ustroju.

Układ z dnia 21 kwietnia 1945 roku stworzył wszelkie warunki byśmy mogli dokonać tego ogromnego dzieła.

Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy odzyskanie niepodległości, Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy nasze granice zachodnie. Dzięki niemu powróciły do Polski ziemie nad Odrą, Nysą i Bałtykiem, bez których byt naszego państwa byłby niemożliwy. Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy przetrwanie najtrudniejszych chwil w początkach niepodległego bytu, kiedy od pomocy radzieckiej zależała możliwość wyżywienia kraju i możliwość uruchomienia najbardziej podstawowych gałęzi naszej gospodarki. Przyjaznej współpracy ze Związkiem Radzieckim, pomocy Związku Radzieckiego zawdzięczamy możliwość realizacji planu trzyletniego i możliwość realizacji planu 6-letniego. Jakże wspaniałym symbolem bezinteresownej pomocy ze strony Związku Radzieckiego jest szlachetny dar ofiarowany przez rząd radziecki Warszawie — Pałac Kultury i Nauki, dar który tyle radosnego wzruszenia wywołał w narodzie polskim. Przyjaźń, przykład i pomoc Związku Radzieckiego jest dla milionów Polaków nieodpartym dowodem nowych, braterskich stosunków między naszymi krajami. Jakby mogło toczyć się życie w naszym kraju, jakby mogły rosnąć wielkie budowle socjalizmu, którymi rozkwita nasza ojczyzna bez tej przyjaźni, pomocy i współpracy? Radzieckie maszyny budowlane stały się częścią warszawskiego krajobrazu i oczywiście nie tylko warszawskiego. O ileż szybciej mogą nasi robotnicy i inżynierowie rozwiązywać trudne problemy swojej pracy, kiedy zdolności, talenty, energia i doświadczenia naszego narodu znajdują oparcie w doświadczeniach radzieckich i dzięki temu zdobywają możliwość szybszej realizacji.

Gdy uczony, pisarz czy artysta polski tworzy dziś swe dzieła, wówczas jego talenty, zdolności i twórcze poszukiwania wzbogacone są osiągnięciami i doświadczeniami przodującej nauki i sztuki radzieckiej.

Każdy działacz społeczny stojący w ogniu walki o socjalizm w naszym kraju wie, że znajdzie naukę i natchnienie w przebogatych doświadczeniach pierwszego kraju socjalizmu.

Taka jest prawda dnia powszedniego w Polsce budującej socjalizm. Przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, jego pomoc i przykład weszły w krew naszego narodu. Dlatego to w gorączce naszej codziennej pracy nad wznoszeniem podstaw socjalizmu w naszym kraju, nad umacnianiem jego potęgi, nad tworzeniem jego dobrobytu i rozwijaniem naszej kultury narodowej nigdy nie zapominamy czym jest dla nas przyjaźń, przykład i pomoc Związku Radzieckiego.

Dzieło tworzenia nowego życia na polskiej ziemi odbywa się w trudnych warunkach. W warunkach ostrej walki z wrogiem wewnętrznym, z rozbitkami klas wyzyskiwaczy, z obcą agenturą, na którą liczą i którą wspierają imperialiści hitlerowsko-amerykańscy. Przecież znowu, jak przed laty kilkunastu rozbrzmiewa z ust rzeczników imperializmu głos nienawiści i odwetu. Znowu jak przed laty kilkunastu z ust następców Hitlera rozlega się wołanie o nasze ziemie. Zachciewa się im Szczecina i Wrocławia, Poznania i Katowic, Olsztyna i Opola, Torunia i Gdańska.

Ci, którzy podżegają do wywołania nowej wojny światowej i którzy już dziś na koreańskiej ziemi pokazują przy pomocy bomb bakteriologicznych, że potrafią być okrutniejsi i bezwzględniejsi niż Hitler, ci knują spiski przeciw naszym granicom, naszemu bezpieczeństwu i niepodległości. Imperialiści amerykańscy sprzymierzeni z niedobitkami pruskiego militaryzmu i hitlerowskiego faszyzmu głoszą otwarcie hasła odwetowe. Sytuacja jest jednak z gruntu inna niż przed wrześniem 1939 roku, bo naród polski czuje za sobą potęgę wielkiego mocarstwa socjalistycznego, które przez usta swego rządu powiada twardo i zdecydowanie, że sprawa granic Polski jest ostatecznie i definitywnie przesądzona i nie podlega żadnej dyskusji.

Naród polski czuje u swego boku bratnie narody demokracji ludowej, demokratyczne Niemcy, ludowe Chiny. Bo naród polski wie, że dzięki Związkowi Radzieckiemu nie jest już osamotniony. Że jest ogniwem w potężnym łańcuchu państw pokoju i socjalizmu opasującym jedną trzecią kuli ziemskiej od Łaby po dalekie wybrzeża Oceanu Spokojnego. Naród polski wie, że znajduje się wśród ośmiuset milionów ludzi, którzy zawdzięczają swe wyzwolenie ideom Wielkiego Października.

Taka jest rzeczywistość polityczna, w której tworzymy naszą przyszłość. Rzeczywistość ta wyrasta bezpośrednio z ducha i litery wielkiego Układu o przyjaźni i wzajemnej pomocy zawartego lat temu siedem między wolnym narodem polskim a narodami Związku Radzieckiego, które przyniosły nam wolność. Gdy pod układem złożone zostały podpisy przedstawicieli obu narodów — Józef Stalin, którego geniusz sprawił, że wolność zwyciężyła — mówił: **„Układ ten stanowi rękojmię niepodległości nowej, demokratycznej Polski, rękojmię jej potęgi, jej rozkwitu"**.

Wiemy, że tak właśnie było w ciągu ubiegłych lat siedmiu, tak jest dziś i tak będzie jutro.

Bo Układ z dnia 21 kwietnia 1945 roku był od pierwszej chwili układem dokonywających się faktów, realizowanych każdego dnia, każdej godziny, faktów, które składały się i składają na pomyślność naszego narodu. I naród polski urzeczywistniał, urzeczywistnia i urzeczywistniać będzie ten układ z tą samą wiernością, szczerością i oddaniem co naród radziecki. Budujemy w oparciu o przyjaźń, pomoc i przykład Związku Radzieckiego potęgę swej ojczyzny, wiedząc, że każdy przyrost tej potęgi jest zarazem przyrostem siły obozu pokoju. Budujemy ją dzięki temu, że nie jesteśmy więcej osamotnieni na straży naszej niepodległości, naszych granic, naszego bytu, naszej przyszłości. Z nami jest nieugięty pogromca faszyzmu Związek Radziecki — z nami jest wódz światowego obozu pokoju — Józef Stalin, którego słowa skierowane do naszego Prezydenta Bolesława Bieruta w dniu Jego 60-lecia z taką serdecznością mówią o naszym Prezydencie i z taką siłą o nowej zjednoczonej, niepodległej, ludowo-demokratycznej Polsce.

W dniu 21 kwietnia, w siódmą rocznicę wielkiego Układu naród polski budujący pod wodzą swojego Prezydenta Bolesława Bieruta socjalizm, śle braterskie pozdrowienia wielkiemu narodowi radzieckiemu i składa najserdeczniejsze wyrazy wdzięczności i oddania temu, który swą wielką przyjaźnią dla narodu polskiego, swą serdeczną troską i mądrą myślą, wskazuje nam drogę ku wielkiej i pięknej przyszłości — Józefowi Stalinowi.

Depesza towarzysza Bieruta do towarzysza Stalina

Do

Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR
Towarzysza **Józefa Stalina**

Moskwa—Kreml

Z całego serca dziękuję Wam, drogi Towarzyszu Stalin, za Wasze serdeczne życzenia z okazji mego sześćdziesięciolecia.

Pragnę zapewnić Was, że naród polski będzie nieustannie umacniał więzy przyjaźni i braterstwa z bohaterskimi narodami Związku Radzieckiego — ostoi pokoju i wolności, nadziei całej ludzkości.

Zjednoczona ludowo - demokratyczna Polska nie będzie szczędziła swych sił dla wzmocnienia toczącej się pod Waszym przewodem świętej walki wszystkich miłujących wolność narodów o zachowanie i utrwalenie pokoju na całym świecie.

BOLESŁAW BIERUT

Warszawa, 19 kwietnia 1952 r.

Depesza towarzysza Bieruta do towarzysza Szwernika

Do

Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Towarzysza **M. Szwernika**

Moskwa—Kreml

Proszę Was przyjąć wyrazy mej głębokiej i serdecznej wdzięczności za Wasze tak przyjazne powinszowania z okazji mego 60-lecia.

BOLESŁAW BIERUT

Warszawa, 19 kwietnia 1952 r.

Lud stolicy gorąco wita radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki

(f) 20 bm. w przededniu 7 rocznicy podpisania układu polsko-radzieckiego społeczeństwo Warszawy gorąco powitało radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki na uroczystym spotkaniu, zorganizowanym w Teatrze Polskim. Spotkanie stało się manifestacją głębokich uczuć braterskiej przyjaźni, łączącej naród polski z narodami Wielkiego Związku Radzieckiego oraz serdecznej wdzięczności dla Józefa Stalina i Kraju Rad za wspaniały dar, który jest symbolem nieustannej pomocy ZSRR dla narodu polskiego.

W uroczystości wzięli udział przedstawiciele Komitetu Centralnego PZPR, wśród których obecny był kierownik Wydziału Zagranicznego KC PZPR tow. O. Dłuski, przedstawiciele Komitetu Warszawskiego PZPR z pierwszym sekretarzem KW tow. W. Wichą na czele, przedstawiciele Stołecznej Rady Narodowej z przewodniczącym Prezydium St. RN tow. J. Albrechtem i głównym architektem Warszawy tow. inż. J. Sigalinem, przedstawiciele CRZZ i WRZZ z wiceprzewodniczącym CRZZ tow. T. Ćwikiem, przedstawiciele Zarządu Głównego TPP-R z wiceprzewodniczącym A. Juszkiewiczem, przedstawiciele organizacji politycznych i społecznych, świata kultury i nauki oraz liczni przedstawiciele załóg warszawskich budowli i zakładów produkcyjnych.

Żywiołową owacją i długotrwałymi okrzykami na cześć przyjaźni polsko - radzieckiej, na cześć chorążego pokoju — Józefa Stalina i Prezydenta Polski Ludowej — Bolesława Bieruta, powitali zebrani radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki z kierownikiem budowy wiceministrem G. A. Karawajewem, głównym inżynierem budowy L. N. Szczypakinem oraz zastępcami kierownika budowy inż. inż.: A. N. Pieczonkinem, G. I. Baskakowem oraz W. W. Nikolskim na czele.

Uroczystość zagaił wiceprzewodniczący Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej pos. Aleksander Juszkiewicz.

„Gorącym sercem wita Was lud naszej stolicy — Warszawy, a wraz z nim cały naród polski — oświadczył m. in. mówca. Jesteście wysłannikami pokoju i braterstwa wolnych ludów, jesteście wysłannikami wielkiego narodu radzieckiego, wznoszącego potężne budowle komunizmu pod kierownictwem genialnego wodza i niezłomnego chorążego całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Jest wspólnym życzeniem obu naszych narodów, jest najgorętszym pragnieniem nas wszystkich tu zebranych, aby ten wspaniały pomnik Pałac Kultury i Nauki trwał na wieki na świadectwo polsko-radzieckiego braterstwa, na dowód prawdy, że imperialistyczne barbarzyństwo musi ustąpić wobec wielkich przodujących idei ludzkości, których chorążym jest Wielki Stalin".

Do zebranych przemówił następnie przewodniczący Prezydium Stołecznej Rady Narodowej tow. Jerzy Albrecht.

„Pałac Kultury i Nauki — powiedział wśród gorących, burzliwych oklasków zebranych tow. J. Albrecht — wznoszony będzie w Warszawie z inicjatywy Tego, którego ojcowska opieka nieustannie otacza naszą stolicę — z inicjatywy Towarzysza Stalina. O tej pomocy nie zapomnimy nigdy, a dziś szczególnie serdeczne uczucia wdzięczności i miłości przekazuje lud Warszawy i lud całej Polski Wielkiemu Stalinowi za Jego wielkoduszną pomoc i opiekę nad naszą stolicą".

Gorąco przyjmują zebrani przemówienie przodującego murarza MDM Mariana Drabika, który przekazał radzieckim budowniczym Pałacu Kultury i Nauki adresy z pozdrowieniami od załóg największych zakładów i budowli socjalizmu w Polsce.

Nową falę owacji wywołuje przemówienie przedstawiciela radzieckich budowniczych Pałacu — maszynisty koparki M. M. Idrisowa.

Towarzysze! Specjalnością moją jest budownictwo. Przyjechałem do Warszawy, ażeby tu, w Warszawie wziąć bezpośredni udział w budowie wspaniałego gmachu Pałacu Kultury i Nauki. Niech Warszawa stanie się jednym z najpiękniejszych miast świata! Niech budowa Pałacu Kultury i Nauki służy sprawie dalszego umocnienia przyjaźni między narodami radzieckim i polskim! Niech żyje wielka, niewzruszona przyjaźń narodów radzieckiego i polskiego! Niech żyje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut! Niech żyje Chorąży Pokoju Wielki Stalin!

Okrzyki wzniesione przez mówcę podchwytują gorąco wszyscy zgromadzeni, którzy długo manifestują na cześć radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki, na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej, na cześć Prezydenta Bolesława Bieruta i Wodza mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

W części artystycznej wystąpił Państwowy Zespół Pieśni i Tańca „Mazowsze".

W serdecznych słowach podziękował organizatorom spotkania w imieniu radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki zastępca kierownika budowy W. W. Nikolski.

Dar plastyków dla Prezydenta RP

(f) Grupa plastyków ofiarowała Prezydentowi Bolesławowi Bierutowi w związku z 60 rocznicą Jego urodzin — tekę rysunków:

Rysunki ofiarowali: E. Arct, S. Brandt, R. Brzeski, E. Burke, H. Centkiewicz-Michalska, H. Chrostowska, J. Cybis, E. Czerwiński, J. Czerwiński, S. Damski, E. Eibisch, J. Fangor, K. Ferster, T. Gleb, W. Gościński, H. Grunwald, M. Hewelka, M. Hiszpańska, L. Janecka, M. Jurgielewicz, G. Klimaszewska, E. Kokoszko, J. Korolkiewicz, M. Kościelniak, W. Kowalski, K. Kozłowska, J. Królikowska, T. Kulisiewicz, J. Lenica, B. Łada, S. Łuckiewicz, M. Manteuffel, Z. Matuszczyk-Cygańska, L. Michalski, H. Pachniewska, J. Pakulski, E. Piotrowicz, M. Podoska-Koch, Z. Pruszkowska, A. Rafałowski, E. Różańska, O. Siemaszkowa, J. Simon-Pietkiewiczowa, F. Skalińska, A. Sołtan, K. Sopoćko, J. M. Szancer, A. Szulc, K. Szwaikowski, J. Świdziński, J. Tom, K. Tomorowicz, A. Uniechowski, W. Waśkowski, A. Winnicki, J. Witz, S. Zalewski, S. Zawadzki, R. Zerych, M. Żeromska.

Odznaczenie prof. Grekowa Orderem Lenina

(f) MOSKWA (PAP). Prezydium Rady Najwyższej ZSRR odznaczyło członka Akademii Nauk ZSRR prof. Grekowa orderem Lenina za wybitne zasługi na polu nauki oraz w związku z 70 rocznicą jego urodzin.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym 20 bm. podaje, że formacje armii ludowej ściśle współdziałając z oddziałami ochotników chińskich, kontynuowały na wszystkich frontach walki z nacierającym nieprzyjacielem.

20 bm. zestrzelono 11 samolotów nieprzyjacielskich, które brały udział w barbarzyńskim bombardowaniu ludności cywilnej.

Potężny strajk robotników japońskich

(f) PEKIN (PAP). Jak donoszą z Tokio, 18 kwietnia odbył się w Japonii strajk protestacyjny, w którym wzięło udział przeszło milion robotników. Strajkujący protestowali przeciwko projektowi ustawy o „zapobieżeniu działalności dywersyjnej", skierowanemu przeciwko japońskiemu ruchowi demokratycznemu.

Strajk ten był największy w historii japońskiego ruchu robotniczego.

Strajk poparło 2.400.000 robotników i pracowników instytucji i przedsiębiorstw państwowych i komunalnych.

W czasie strajku studenci uniwersytetów zorganizowali w Tokio wielkie demonstracje przeciwko projektowi ustawy o „zapobieżeniu działalności dywersyjnej".

Przyjazd przemysłowców zagranicznych do Pekinu

(f) PEKIN (PAP). Do Pekinu przybyło 12 delegatów, reprezentujących Australię, Brazylię i Wielką Brytanię. Delegaci ci brali udział w Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej w Moskwie.

Przybyłych delegatów powitali na lotnisku przedstawiciele chińskich kół gospodarczych.

Nowe prowokacje titowskie wobec Węgier

(f) BUDAPESZT (PAP). 19 bm. ministerstwo spraw zagranicznych Węgier przekazało poselstwu jugosłowiańskiemu w Budapeszcie notę protestującą przeciwko przenikaniu samolotów jugosłowiańskich do obszaru powietrznego Węgier.

Nota wymienia 18 wypadków prowokacyjnego pogwałcenia granicy węgierskiej przez samoloty jugosłowiańskie w okresie od 4 marca do 9 kwietnia br.

Nota stwierdza, że odpowiedzialność za wszystkie następstwa tych prowokacji granicznych spada wyłącznie na rząd jugosłowiański.

Plan produkcji przemysłowej w ZSRR na I kwartał br. wykonany w 100,4 proc.

Komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania państwowego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w I kwartale 1952 r.

(f) MOSKWA (PAP). Opublikowany został komunikat Centralnego Urzędu Statystycznego przy Radzie Ministrów ZSRR o wynikach wykonania w I kwartale 1952 r. planu rozwoju gospodarki narodowej w ZSRR.

Rozwój przemysłu, rolnictwa i obrotów towarowych w I kwartale br. charakteryzują następujące liczby:

I. Wykonanie planu produkcji w przemyśle

Globalny plan produkcji przemysłowej na I kwartał 1952 r. został wykonany w 100,4 procent. Poszczególne ministerstwa wykonały plan produkcji przemysłowej w sposób następujący:

	(procent wykonania planu na I kwartał 1952 r.)
Ministerstwo hutnictwa żelaza	— 102
Ministerstwo hutnictwa metali nieżelaznych	— 102
Ministerstwo przemysłu węglowego	— 100,3
Ministerstwo przemysłu naftowego	— 99,3
Ministerstwo elektrowni	— 102
Ministerstwo przemysłu chemicznego	— 102
Ministerstwo przemysłu elektrotechnicznego	— 101
Ministerstwo przemysłu środków łączności	— 101
Ministerstwo budowy maszyn ciężkich	— 98
Ministerstwo przemysłu samochodowego i traktorowego	— 101
Ministerstwo budowy obrabiarek	— 101
Ministerstwo budowy maszyn i narzędzi	— 104
Ministerstwo budowy maszyn budowlanych i drogowych	— 103
Ministerstwo budowy maszyn transportowych	— 100
Ministerstwo budowy maszyn rolniczych	— 99
Ministerstwo przemysłu materiałów budowlanych ZSRR	— 102
Ministerstwo przemysłu leśnego ZSRR	— 86
Ministerstwo przemysłu papierniczego i drzewnego	— 101
Ministerstwo przemysłu lekkiego ZSRR	— 100,7
Ministerstwo przemysłu rybnego ZSRR	— 97
Ministerstwo przemysłu mięsnego i mleczarskiego ZSRR	— 102
Ministerstwo przemysłu spożywczego ZSRR	— 101
Przedsiębiorstwa przemysłowe ministerstwa uprawy bawełny ZSRR	— 105
Przedsiębiorstwa przemysłowe ministerstwa komunikacji	— 97
Przedsiębiorstwa przemysłowe ministerstwa zdrowia ZSRR	— 102
Przedsiębiorstwa przemysłowe ministerstwa kinematografii ZSRR	— 106
Ministerstwa przemysłu miejscowego i ministerstwa miejscowego przemysłu opałowego republik związkowych	— 101
Spółdzielczość rzemieślnicza	— 102

Globalna produkcja całego przemysłu ZSRR wzrosła w I kwartale 1952 r. o 16 procent w porównaniu z pierwszym kwartałem 1951 roku.

Wydajność pracy robotników w przemyśle w I kwartale br. wzrosła w porównaniu z tymże okresem r. 1951 o 10 procent.

II. Rolnictwo

Kołchozy, ośrodki maszynowo-traktorowe i sowchozy przystępują w 1952 r. do wiosennych prac polnych bardziej przygotowane i lepiej wyposażone w urządzenia techniczne niż w latach ubiegłych.

W szkołach mechanizacji i na kursach przy ośrodkach maszynowo - traktorowych i sowchozach wyszkolono i przeszkolono w ciągu ubiegłej zimy ponad 500 tys. traktorzystów i kierowników brygad traktorowych oraz dużą ilość innych pracowników w dziedzinie mechanizacji i elektryfikacji rolnictwa. W 1951/52 roku szkolnym szkoliło się na 3-letnich kursach agrozootechnicznych około 3 milionów kołchoźników i robotników sowchozów.

W południowych okręgach kraju pomyślnie przebiegają wiosenne prace polne: siewy zbóż jarych, dodatkowe nawożenie oraz wiosenne bronowanie zasiewów ozimych i wieloletnich traw. Szybciej niż w roku ubiegłym odbywa się siew bawełny w okręgach Azji Środkowej.

W kołchozach i sowchozach w dalszym ciągu wzrasta hodowla zwierząt, stanowiących własność społeczną. W porównaniu ze stanem w końcu I kwartału 1951 r. pogłowie bydła w kołchozach w końcu I kwartału 1952 r. zwiększyło się w sposób następujący: bydła rogatego — o 11 procent (w tym krów — o 14 procent); trzody chlewnej — o 23 proc.; owiec i kóz — o 14 procent; koni — o 8 proc. Pogłowie ptactwa domowego wzrosło w kołchozach o 35 procent. Pogłowie bydła w sowchozach Ministerstwa Sowchozów ZSRR wzrosło w tym okresie w sposób następujący: bydła rogatego — o 14 procent (w tej liczbie krów o 14 proc.); trzody chlewnej — o 20 procent; owiec i kóz — o 16 procent; koni — o 15 procent. Pogłowie ptactwa domowego w sowchozach wzrosło o 38 procent.

III. Rozwój obrotów towarowych

W I kwartale 1952 r. odbywał się w dalszym ciągu rozwój handlu radzieckiego. Plan detalicznego obrotu towarowego na I kwartał 1952 r. został przekroczony. Za pośrednictwem państwowej i spółdzielczej sieci handlowej, sprzedano ludności w cenach porównywalnych, o 11 proc. więcej towarów niż w I kwartale 1951 r. Sprzedaż poszczególnych towarów zwiększyła się przy tym w sposób następujący: produktów rybnych — o 24 proc.; jaj o 28 proc. masła i in. tłuszczów — o 10 proc.; mleka i produktów mlecznych — o 43 procent; sera — o 32 procent; cukru — o 20 procent; wyrobów cukierniczych — o 13 procent; tkanin jedwabnych — o 28 procent; wyrobów dziewiarskich — o 17 procent; obuwia skórzanego — o 9 procent; rowerów — o przeszło 100 procent; maszyn do szycia — o 36 procent; odbiorników radiowych — o 32 procent; aparatów fotograficznych — o 29 procent; zegarków — o 18 procent; patefonów — o 25 procent.

W I kwartale br. wzrosła również w porównaniu z tymże okresem roku ubiegłego sprzedaż artykułów rolniczych na rynkach kołchozowych, zwłaszcza zaś mąki, ptactwa, jaj, owoców, jarzyn i miodu.

Sukcesy, osiągnięte w 1951 r. w dziedzinie produkcji przemysłowej i rolnej, wzrost wydajności pracy i obniżenie kosztów własnych produkcji — wszystko to stworzyło sprzyjające warunki dla przeprowadzenia w dniu 1 kwietnia 1952 r. nowej, piątej z kolei zniżki państwowych cen detalicznych artykułów żywnościowych masowego spożycia.

Niewzruszona przyjaźń Związku Radzieckiego i Polski

Artykuł dziennika „Izwiestia" w 7 rocznicę podpisania polsko-radzieckiego układu o przyjaźni pomocy wzajemnej i współpracy powojennej

(f) MOSKWA (PAP). Niedzielne „Izwiestia" opublikowały artykuł redakcyjny pt.: „Niewzruszona przyjaźń Związku Radzieckiego i Polski" poświęcony siódmej rocznicy zawarcia układu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Związkiem Radzieckim a Rzeczpospolitą Polską.

Siedem lat, które minęły od chwili zawarcia układu — stwierdzają „Izwiestia" potwierdziły w całej pełni ogromne znaczenie zasadniczego zwrotu jaki nastąpił w stosunkach między Związkiem Radzieckim a Polską. W ciągu tych lat założone przez wielkiego Stalina fundamenty przyjaźni polsko-radzieckiej przekształciły się w nierozerwalny sojusz. Narody Związku Radzieckiego i Polski kroczą obecnie pod jednym wspólnym sztandarem pokoju i demokracji, zmierzają ku jednemu wspólnemu celowi.

Zgodnie z układem, rozwijają one pomyślnie zarówno na arenie międzynarodowej, jak i we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego, kulturalnego i politycznego przyjazną współpracę, opartą na zasadach równouprawnienia i respektowania wzajemnych interesów i suwerenności państwowej.

Naród polski na własnym doświadczeniu przekonał się, że układ polsko - radziecki jest rękojmią niezawisłości nowej, demokratycznej Polski, rękojmią jej potęgi i rozkwitu.

Spełniając wolę narodu polskiego, który dobitnie zamanifestował swe umiłowanie pokoju 18 milionami podpisów pod apelem o zawarcie Paktu Pokoju, rząd polski aktywnie popiera program utrwalenia pokoju i zacieśnienia współpracy międzynarodowej, broniony przez przedstawicieli radzieckich w Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Interesy bezpieczeństwa ZSRR i Polski, których historyczna wspólnota tak dobitnie wyszła na jaw w toku wojny przeciwko najeźdźcy hitlerowskiemu, narzucają konieczność podejmowania wspólnych kroków w celu usunięcia groźby powtórzenia się agresji niemieckiej. Społeczeństwo polskie z ogromnym zadowoleniem przyjmuje propozycje rządu radzieckiego, zmierzające do odbudowy Niemiec jako jednolitego, niezależnego, miłującego pokój państwa i do jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Nowa Polska, która nawiązała przyjazne stosunki ze swymi sąsiadami, pragnie żyć w zgodzie i przyjaźni z narodem niemieckim. Podstawy takiej przyjaznej współpracy między Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną zostały już założone. Polsko - niemiecka granica na Odrze i Nysie stała się granicą pokoju i przyjaźni.

W warunkach ustroju ludowo - demokratycznego, pełniącego funkcję dyktatury proletariatu, Polska kroczy drogą szybkiego i stałego rozwoju gospodarczego.

Po szczegółowym omówieniu osiągnięć gospodarczych i kulturalnych Polski Ludowej „Izwiestia" piszą:

Ogromne sukcesy narodu polskiego znalazły dobitny wyraz w projekcie nowej Konstytucji. Nowa Konstytucja w drodze ustawodawczej utrwali to, co zostało już zdobyte i osiągnięte przez polskie masy pracujące pod kierownictwem klasy robotniczej i jej awangardy — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — dzięki wyzwoleniu Polski przez Armię Radziecką, w oparciu o przyjaźń, pomoc i przykład Związku Radzieckiego.

Nowa, zjednoczona, niepodległa Polska ludowo-demokratyczna odczuwa stale braterskie poparcie potężnego obozu demokracji i socjalizmu, korzysta z owocnych wyników szerokiej współpracy między krajami tego obozu, współpracy, która rozwija się na podstawie leninowsko - stalinowskich zasad proletariackiego internacjonalizmu.

Związek wolnych narodów jest niezawodną rękojmią pokoju.

Towarzysz Stalin w depeszy do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bolesława Bieruta życzył mu sukcesów w działalności „dla dobra bratniego narodu polskiego i dalszego umocnienia przyjaźni między Rzecząpospolitą Polską i Związkiem Radzieckim w interesie pokoju na całym świecie".

Niechaj nadal krzepnie i rozwija się dla dobra obu narodów, dla dobra pokoju przyjaźń Związku Radzieckiego i Rzeczypospolitej Polskiej!

Naród radziecki gorąco życzy narodowi polskiemu nowych sukcesów w budowie nowego życia, w walce o pokój i szczęście narodów, w walce o demokrację i socjalizm.

Na marginesie

Klimat psychologiczny

Ile płacą Amerykanie za sumienie łajdaka? Odpowiedź na to pytanie znajdujemy w ciekawym dokumencie amerykańskim, a mianowicie w stenogramie debat Kongresu z 26 marca na temat wydatków na tzw. „wojnę psychologiczną" czyli na coś w rodzaju „Propagandastaffel" Goebbelsa. „Wojna psychologiczna" obejmuje różne formy: począwszy od „Głosu Ameryki" i „Wolnej Europy" a skończywszy na „komisji do badania zbrodni katyńskiej". Jednym słowem, wszystkie formy kłamstwa, oszustwa i fałszerstw.

Należy do tych metod również przekupywanie tzw. intelektualistów w krajach Europy zachodniej, „subsydia" dla prasy marshallowskiej i tym podobne sprawy, które były właśnie przedmiotem debaty.

Debata, trzeba przyznać była szczera i otwarta. Kongresmeni, którzy przed wyborami chcą się okazać bardzo „oszczędni" badali każdy cent wydatków. Ostatecznie zatwierdzili prawie wszystko — w przeciwieństwie na przykład do wydatków na oświatę czy ochronę zdrowia, które redukują do minimum nawet ... bez debaty.

Dyskusja odbywała się nad sprawą „amerykańskich inwestycji dokonanych wśród intelektualistów zachodnio-europejskich" jak wyraził się jeden z kongresmenów. Wysoki funkcjonariusz Departamentu Stanu, William C. Johnstone stwierdził, że trzeba przeznaczyć dodatkowe sumy pieniędzy, by „uczynić tych ludzi bardziej wydajnymi, i z naszych dolarów wyciągnąć więcej zysku".

Na to podniósł się kongresman Rooney i czerwony z irytacji, wyłożył na stół całą sprawę, a równocześnie odpowiedział na pytanie postawione na początku naszego felietonu. Rooney zawołał: „Wydajemy już na wszystkie te osobistości po 10.000 dolarów sztuka (dosłownie) — Powinni być oni naszymi urzędnikami. Płacimy im za to i należą oni do nas".

Jaką robotę mają spełniać ci „intelektualiści" za 10.000 dolarów — o tym mówił równie szczerze urzędnik Departamentu Stanu, zajmujący się sprawami prasy zagranicznej, niejaki Ch. P. Arnot. „W ciągu 10 najbliższych miesięcy — powiedział Arnot — zwiększy się poważnie ilość żołnierzy USA w Europie... Trzeba działać ostrożnie w tym klimacie psychologicznym, który istnieje wszędzie, gdzie koncentrujemy poważne grupy naszych sił zbrojnych".

A oto metody na stworzenie odpowiedniego „klimatu" psychologicznego: Arnot proponuje 4 artykuły miesięcznie w każdym kraju okupowanym w tzw. „wielkiej prasie" po 150 dolarów za artykuł. Ponadto — wystawy, afisze, filmy, broszury itd., itd. A we wszystkim biorą udział oczywiście dolarowi intelektualiści.

Ale mylilibyśmy się, gdybyśmy sądzili, że działalność kierowników „wojny psychologicznej" ogranicza się tylko do „intelektualistów". Ambicje amerykańskie sięgają wyżej — a raczej niżej.

Mówił o tym w czasie debaty obszernie niejaki Townsend Hoopes, wysoki funkcjonariusz amerykańskiego ministerstwa „obrony". „Rząd amerykański — powiedział Hoopes — podjął kroki w kierunku zabezpieczenia sobie współpracy funkcjonariuszy rządów krajów sprzymierzonych (to znaczy okupowanych — OSA). Powstały w ten sposób komitety lokalne, złożone z przedstawicieli miejscowych rządów, naszej ambasady w danym kraju i dowódcy sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych".

Kongresmeni, mimo to, bardzo byli zdenerwowani. Nie można im się dziwić: zainwestowane w „wojnie psychologicznej" dolary przynoszą niezmiernie nikłe dywidendy. Musiał to żałośnie przyznać nawet sam Departament Stanu, który w memorandum, skierowanym do senatorów, stwierdza z bólem: „Zamiast dodawać ufności — obecność mundurów amerykańskich irytuje ludzi". A kongresman Clevenger postawił kropkę nad „i", mówiąc: „Wyobraźmy sobie taką samą sytuację w naszym kraju: gdyby stacjonowały u nas wojska obce i gdyby przybywały z nimi afisze i filmy przysyłane w tym samym celu, w jakim my je wysyłamy, czy pomogłoby to wiele?"

Odpowiedź jest znana. Udzielają jej co dzień narody krajów okupowanych, których hasłem stało się „Ami go home".

Bo, stwierdzić trzeba, wysiłki specjalistów od „klimatu" psychologicznego nie poszły całkowicie na marne. Rzeczywiście, udało im się stworzyć taki klimat.

Klimat lodowatej nienawiści.

W którym, mimo to, jest im bardzo gorąco.

OSA

Międzynarodowe Zrzeszenie Prawników-Demokratów domaga się zakazu broni bakteriologicznej

Odezwa Zrzeszenia do Komisji Rozbrojeniowej ONZ

(f) WIEDEŃ (PAP). Sesja Rady Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników - Demokratów uchwaliła jednomyślnie następującą odezwę do Komisji Rozbrojeniowej ONZ:

Sesja Rady Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników - Demokratów zgadza się z wnioskami Komisji Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników - Demokratów, która dokładnie zbadała fakty wojennych zbrodni i zbrodni przeciw ludzkości, popełnionych przez amerykańskie siły zbrojne w Korei i w Chinach, a zwłaszcza fakty stosowania broni bakteriologicznej. Po dokładnym przeprowadzeniu badań, których wyniki przedstawione zostały w szczegółowym sprawozdaniu, Rada Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników-Demokratów w obliczu doniosłości przytoczonych faktów zdecydowana jest jeszcze energiczniej domagać się skutecznego zakazu broni bakteriologicznej, potępionej już przez prawo międzynarodowe.

Sesja Rady Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników-Demokratów uważa, że jednym z najpilniejszych zadań Komisji Rozbrojeniowej ONZ jest przyczynienie się do tego, aby wszystkie państwa — członkowie ONZ — niezwłocznie ratyfikowały protokół genewski z 17 czerwca 1925 r.

Sesja Rady Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników-Demokratów domaga się, aby Komisja Rozbrojeniowa ONZ podjęła skuteczne, praktyczne kroki w kierunku zakazu broni masowej zagłady, w tym również bomby atomowej, oraz ustanowienia kontroli nad tym zakazem.

Bezpieczeństwo i pokój na całym świecie mogą być zapewnione jedynie przez zdecydowane wkroczenie na drogę rozbrojenia, rozpoczynając od niezwłocznej redukcji zbrojeń.

Potworne cierpienia narodu koreańskiego powinny stać się nauką dla wszystkich narodów. Rada Międzynarodowego Zrzeszenia Prawników - Demokratów domaga się, aby Komisja Rozbrojeniowa ONZ znalazła środki, które by wybawiły świat od tych cierpień.

Imperialiści angielscy usiłują wzniecić zamieszki w Iranie

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu:

Premier Mossadek w przemówieniu wygłoszonym niedawno na prywatnym zebraniu deputowanych do medżlisu poruszył sprawę podróży brytyjskiego charge d'affaires w Iranie — Middletona do Szirazu i Isfahanu.

Jak podaje dziennik „Iran", po wyjeździe Middletona do południowych okręgów Iranu — okazało się, że Middleton zajmuje się wichrzeniem wśród południowych plemion i zamierza tam wzniecić powstanie. Dziennik „Ettehade Milli" jeszcze 8 kwietnia zaznaczał, iż według doniesień gubernatora jednej z prowincji, Anglicy prowadzą działalność wywrotową wśród plemion irańskich, zwłaszcza w Luristanie i Kurdistanie. Niedawno władze angielskie przekazały plemionom Kurdistanu poważne ilości automatów i karabinów maszynowych.

Agenci byłego anglo-irańskiego towarzystwa naftowego — stwierdza komentator radia teherańskiego — dążą do stworzenia wszelkich możliwych przeszkód w zawarciu przez Iran układów z innymi państwami o sprzedaż nafty. Sprawa posunęła się tak daleko, że już otwarcie stwierdza się, iż angielskie okręty wojenne będą zatrzymywać tankowce wiozące naftę irańską.

Listy do towarzysza Bieruta z meldunkami o zobowiązaniach i pozdrowieniami z okazji 60-lecia Jego urodzin

Podajemy kolejny wykaz listów z zobowiązaniami i życzeniami, napływającymi do Prezydenta Bolesława Bieruta z okazji 60 rocznicy Jego urodzin. Listy nadesłały:

Szkoła Ogólnokształcąca w Starogardzie Gdańskim, Szkoła Podstawowa dla Pracujących w Łączniku, Szkoła Ogólnokształcąca st. licealnego w Łańcucie, Konferencja Powiatowa Przewodniczących Szkolnych Komitetów Rodzicielskich w Szamotułach, Szkoła w Nowych Gutach, Technikum Spożywcze w Legnicy, Szkoła Podstawowa w Muławkach, Zasadnicza Szkoła Metalowa CUSZ w Parczewie, Publiczna Szkoła Podstawowa w Jastrzębiu, Szkoła Ogólnokształcąca Nr 9 w Tomaszowie Maz., drużyna harcerska w Sulejowie Górniczym, Państwowe Liceum i Gimnazjum w Zamościu, Technikum Budowlane w Toruniu, Państwowe Technikum Przemysłowo - Pedagogiczne w Pabianicach, Szkoła Podstawowa i drużyna harcerska w Padolinie, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Żychlinie, Koło ZMP przy spółdzielni produkcyjnej w Głowińsku, Szkolne Koło Sportowe przy Państwowej Szkole Ogólnokształcącej w Starogardzie, Szkoła Podstawowa w Otfinowie, Szkoła Podstawowa Nr 2 w Tychach, Szkoła Nr 3 w Mysłowicach, Bydgoskie Zakłady Graficzne — Drukarnia Wąbrzeźno, Podstawowa Organizacja Partyjna PZPR Zakładów Graficznych Wydawnictw MON, Fabryka Papieru w Częstochowie, Publiczna Szkoła Podstawowa w Wielgowie, Rada Miejscowa przy Zw. Zaw. Prac. Zdrowia przy Ośrodku Zdrowia w Legnicy, Wytwórnia Prostowników Rtęciowych „Katoda" w Łodzi, Liceum dla Wychowawczyń Przedszkoli w Pabianicach, Państwowy Dom Dziecka w Olecku, Państwowe Liceum Pedagogiczne w Augustowie, Dom Wczasów Dziecięcych przy Zw. Spółdzielni Spożywców PSS Łódź—Zachód, ZMP przy „Domu Książki" w Katowicach, młodzież Żyrardowa, Szkoła Podstawowa nr 3 w Stryszowie, Pomorskie Zakłady Wytwórcze Materiałów Elektrotechnicznych w Bydgoszczy, ORMO gminy Dygowo, Państwowy Dom Dziecka w Gołdapiu, Świetlica Międzyszkolna w Dąbrowie Tarnowskiej, Zasadnicza Szkoła Metalowa CUSZ w Kępnie, Rolniczy Zespół Spółdzielczy w Boleszkowicach, Zakłady Piekarskie w Gdańsku, Fabryka Trykotaży w Lesznie, Państwowe Wydawnictwa Naukowe w Warszawie, Spółdzielnia Pracy „Pralnia" w Kaliszu, Wytwórnia Sprzętu Mechanicznego w Poznaniu, Rada Zakładowa przy Łódzkich Zakładach Remontowo - Montażowych, Zakłady Graficzne w Piotrkowie, zespół inżynierów Działu Projektów Zjednoczenia Projektowo - Produkcyjnego w Zabrzu, Szkoła Podstawowa w Kolnie, Szkoła Podstawowa Warszawa-Międzylesie, Szkoła Podstawowa Nr 151 w Warszawie, Szkoła Ogólnokształcąca Żeńska im. Konopnickiej w Opolu, Szkoła Podstawowa Nr 4 w Warszawie, Publiczna Szkoła Podstawowa w Strzałkach, Szkoła Podstawowa Nr 89 w Warszawie, Szkoła podstawowa w Zaciszu, Szkoła Podstawowa na Targówku—Osiedle, drużyna harcerska im. Olega Koszewoja przy Szkole TPD Nr 6, członkowie Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego z gminy Krajenko, Technikum Przemysłu Odzieżowego w Gdyni, harcerze ze Szkoły Podstawowej w Opaleńcu, Liga Kobiet w Jarocińcu, Centralny Zarząd Mechanizacji Departamentu Głównego Mechanika Warszawskich Zakładów Remontu Sprzętu Budowlanego i Biura Konstrukcyjnego Części Zamiennych i Sprzętu Budowlanego — Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, Fabryka Kartonaży w Krakowie, Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane w Gdańsku, Centralna Oficerska Szkoła Pożarnicza Oddział w Gdańsku, Spólnota Pracy — Oddział w Gdańsku, Szkoła Podstawowa w Rabce—Słone, Zasadnicza Szkoła Metalowo - Odlewnicza w Grójcu, Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Legnicy, studenci grup IIb i IIIb I kursu lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie, Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Wałbrzychu, Szkoła Podstawowa w Osiecznie, Miejski Zakład Mleczarski w Gdyni, Ekspozytura i Rejonowe Biuro Handlowe Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Kielcach, Zw. Zaw. Prac. Leśnych i Przemysłu Drzewnego przy łódzkim Rejonie Lasów Państwowych w Bedonie, Państwowa Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Pułtusku, Zasadnicza Szkoła Hutniczo-Metalowa i Technikum Hutnicze w Świętochłowicach, Publiczna Szkoła Podstawowa w Trzcinicy, Szkoła Ogólnokształcąca st. licealnego w Lesznie, Rada Samorządu Szkolnego w Sobniowie, Szkoła Podstawowa w Brzyszczkach, Szkoła Podstawowa w Jaśle, Szkoła Podstawowa w Przysiekach, drużyna harcerska im. Janka Krasickiego przy Szkole Ogólnokształcącej w Nowej Soli, Szczakowskie Zakłady Wyrobów Papierowych, Zasadnicza Szkoła Zawodowa CUSZ w Gdańsku, Szkoła Podstawowa w Starogardzie Gdańskm, Szkoła Nr 2 w Ostrowcu, Zasadnicza Szkoła Metalowa w Ornecie, Technikum Przemysłu Wełnianego w Zgierzu, Wyższy Kurs Finansowy w Skolimowie, Zasadnicza Szkoła Zawodowa w Nowym Sączu, Oddział Transportowy Warsztatów PSS w Gdańsku, Liga Kobiet przy „Domu Książki" w Katowicach, Państwowe Technikum Finansowe w Łodzi, Bydgoska Fabryka Opakowań Blaszanych, Zasadnicza Szkoła Metalowa CUSZ w Zręcinie, Wytwórnia Filmów Oświatowych w Łodzi.

Depesze do Prezydenta RP towarzysza Bolesława Bieruta z okazji 60 rocznicy urodzin

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Wielce Szanowny Towarzyszu Prezydencie! Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej ma zaszczyt wyrazić Wam w imieniu wszystkich pokój miłujących Niemców najserdeczniejsze gratulacje z okazji 60-lecia Waszych urodzin.

Życzymy Wam, prawdziwemu przyjacielowi narodu niemieckiego i jego Prezydenta Wilhelma Piecka, wielu lat pełnego zdrowia i twórczych sił do zwycięskiej kontynuacji wielkiego dzieła socjalistycznego budownictwa dla dobra Waszego narodu. Wasza niestrudzona działalność o zachowanie pokoju i wzmocnienie przyjaznych stosunków między naszymi dwoma narodami zyskały Wam sympatię wszystkich Niemców, walczących o zjednoczenie Niemiec i rychłe zawarcie traktatu pokojowego.

Tysiąckrotnie potwierdzane podczas Miesiąca przyjaźni niemiecko-polskiej przez wszystkich pokój miłujących Niemców, uznanie granicy przyjaźni na Odrze i Nysie stanowi podstawowy warunek dla zabezpieczenia pokoju w całej Europie. Dalsze zacieśnienie przyjaźni niemiecko-polskiej służy wzmocnieniu całego światowego obozu pokoju, do którego wybitnych przedstawicieli należycie Wy, Wielce Szanowny Towarzyszu Prezydencie, obozu pokoju, któremu przewodzi Wielki Związek Radziecki.

OTTO GROTEWOHL
Prezes Rady Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej

*

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Ślę Wam, Szanowny Towarzyszu, me najszczersze gratulacje i najlepsze życzenia z okazji 60 rocznicy Waszych urodzin. Życzę Wam, Szanowny Towarzyszu, długich lat życia i dalszych osiągnięć w Waszej owocnej pracy.

Przewodniczący Prezydium Najwyższego Zgromadzenia Ludowego Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej
KIM DU BON

*

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Drogi Towarzyszu Bierucie,
Z okazji 60-lecia Waszych urodzin pozwólcie mi serdecznie pogratulować Wam oraz życzyć dobrego zdrowia i wielu sił do dalszej owocnej pracy dla dobra bratniego narodu polskiego, dla pogłębiania nierozerwalnego sojuszu, przyjaźni i współpracy z naszym wspólnym wyzwolicielem i potężnym obrońcą — Związkiem Radzieckim, dla dobra sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu. Mocno ściskam Waszą dłoń

Wasz
V. CZERWENKOW
Prezes Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej

Do
Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Proszę przyjąć, Towarzyszu Prezydencie, najserdeczniejsze gratulacje Prezydium Zgromadzenia Ludowego Bułgarskiej Republiki Ludowej i moje własne z okazji 60-lecia Waszych urodzin. Życzę Wam długich lat życia i dobrego zdrowia, abyście mogli nadal wiernie służyć miłującemu wolność i bohaterskiemu narodowi polskiemu, budującemu socjalizm w swym kraju w braterskiej przyjaźni z Wielkim Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej oraz odważnie walczącemu przeciwko anglo - amerykańskim imperialistom i podżegaczom do nowej wojny — o pokój, którego broni obóz pokoju na czele ze Związkiem Radzieckim i Wielkim Stalinem.

GEORGIJ DAMIANOW
Przewodniczący Prezydium Zgromadzenia Ludowego Bułgarskiej Republiki Ludowej

*

Do Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Bolesława Bieruta

W imieniu Towarzystwa Przyjaźni Francusko-Polskiej gratuluję Panu 60-lecia urodzin oraz wielkiego dzieła dokonanego przez naród polski pod Pańskim światłym i czujnym kierownictwem. Budowa Nowej Polski stanowi ważną rękojmię pokoju na świecie oraz przyjaźni między narodem francuskim i polskim. Życzymy Panu długich lat życia oraz pomyślności dla narodu polskiego.

JOLIOT - CURIE
Przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Francusko-Polskiej

*

W depeszy od Przewodniczącego Komunistycznej Partii Niemiec Maxa Reimanna czytamy m. in.:

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Bolesława Bieruta

Drogi Towarzyszu Bolesławie Bierut.

Zarząd Komunistycznej Partii Niemiec przekazuje Wam, czcigodny towarzyszu, w imieniu Partii i zarazem w imieniu wszystkich miłujących pokój ludzi Niemiec Zachodnich, najszczersze i najserdeczniejsze życzenia. Jesteśmy świadomi tego, że ostateczne wytyczenie granicy na Odrze i Nysie, ustalone w układzie poczdamskim i dokonane przez rządy Polski Ludowej i Niemieckiej Republiki Demokratycznej, stworzyło prawdziwą granicę pokoju, która jest gwarancją trwałego pokoju i niezniszczalnej przyjaźni pomiędzy dwoma naszymi narodami. Jesteśmy Wam, drogi towarzyszu do głębi wdzięczni za to, że Wy, polski rząd ludowy i cały naród polski popieracie zdecydowanie i konsekwentnie interesy życiowe narodu niemieckiego i żądanie rychłego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Wspólna walka obu naszych narodów przyczyni się do zapewnienia pokoju w Europie, a narodowi niemieckiemu utoruje drogę do szczęścia i dobrobytu.

Życzymy Wam, czcigodny towarzyszu długich lat najlepszego zdrowia dla dobra narodu polskiego, dla dobra pokoju na całym świecie.

Przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec
MAX REIMANN

Telegram sekretarza generalnego Angielskiej Partii Komunistycznej głosi m. in.:

Bolesław Bierut
Prezydent Ludowej Polski

Ze wzruszeniem, dumą i radością pozdrawiamy Was w dniu sześćdziesięciolecia Waszych urodzin.

Lata życia Waszego zbiegały się z największymi wydarzeniami historycznymi, podczas których odgrywaliście świadomą i coraz bardziej odpowiedzialną rolę.

Wasze wspaniałe zasługi zdobyły Wam zasłużone wysokie miejsce wśród rewolucyjnych przywódców i bojowników, którzy przynieśli zaszczyt Polsce i chwałę międzynarodowej klasie robotniczej.

Pozdrawiamy Was jako jednego z wybitnych przywódców komunizmu, godnego ucznia Marksa, Lenina i Józefa Stalina, wielkiego twórczego kontynuatora ich nauki.

Całym sercem przyłączamy się do tych milionów w Polsce i na całym świecie, które życzą dzisiaj długiego życia i stałych sukcesów Bolesławowi Bierutowi — jednemu z największych synów Polski w walce o Pokój i Socjalizm.

Z braterskim pozdrowieniem
HARRY POLLITT
Sekretarz Generalny

*

Do
Przewodniczącego Komitetu Centralnego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Z okazji sześćdziesiątej rocznicy Waszych urodzin Komitet Centralny Mongolskiej Partii Narodowo - Rewolucyjnej gorąco pozdrawia Was, wiernego syna bratniego narodu polskiego, wybitnego działacza polskiego ruchu robotniczego i wypróbowanego kierownika Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Komitet Centralny Mongolskiej Partii Narodowo - Rewolucyjnej składa Wam najserdeczniejsze życzenia dobrego zdrowia, długich lat życia i twórczej owocnej pracy dla szczęścia i radości polskiego ludu pracującego, dla wzmocnienia obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, któremu przewodzi niezwyciężony Związek Radziecki i myśl Wielkiego Stalina.

Komitet Centralny Mongolskiej Partii Narodowo-Rewolucyjnej

*

Do
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Z okazji 60-tej rocznicy Waszych urodzin przesyłamy Wam w imieniu austriackiej klasy robotniczej i postępowej ludności Austrii najlepsze życzenia. Pod Waszym kierownictwem Polska Rzeczpospolita Ludowa dokonała olbrzymiej pracy, której osiągnięcia słusznie nazywane są „cudem Polski".

Kraj, który został tak straszliwie zniszczony przez barbarzyński faszyzm, staje się pod Waszym kierownictwem kwitnącym krajem pokojowej pracy i socjalizmu.

Życzymy Wam najgoręcej, byście długie jeszcze lata tak owocnie jak dotąd kierowali polską klasą robotniczą i narodem polskim.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Austrii

Budowniczowie Pałacu Kultury wśród ludności Warszawy

W niedzielę w Warszawie odbyło się spotkanie ludności Warszawy z radzieckimi budowniczymi Pałacu Kultury i Nauki. Na zdjęciu: znany warszawski murarz tow. Stępecki w rozmowie z radzieckimi towarzyszami-murarzami, którzy już przybyli do Warszawy Foto CAF

Naukowcy Akademii Górniczo-Hutniczej wykonali swe zobowiązania

Coraz więcej robotników, inżynierów i naukowców melduje o przedterminowym wykonaniu swych zobowiązań dla uczczenia 60-lecia urodzin towarzysza Bieruta. Równocześnie wiele załóg robotniczych podjęło nowe, dodatkowe zobowiązania.

KRAKÓW. 18 bm. zespół naukowców Zakładu Geologii **Akademii Górniczo-Hutniczej** w Krakowie zrealizował swoje zobowiązanie.

Rektor Krakowskiej AGH dokonał otwarcia zbiorów okazów geologicznych, które zebrali, opracowali i ułożyli naukowcy Wydziału Geologii pod kierunkiem **prof. dr Goetla**. Zbiór skupia około 2 tysięcy różnego rodzaju okazów.

ŁÓDŹ. W czasie wart na cześć towarzysza Bieruta, dzięki wydajnej i ofiarnej pracy nad wykonaniem podjętych zobowiązań, pracownicy naukowi i administracyjni **Akademii Medycznej w Łodzi** zrealizowali znaczną część swoich zobowiązań.

Pracownicy I Kliniki Chirurgicznej Akademii Medycznej oddali do druku dwie zakończone prace naukowe. Lekarze II Kliniki Chorób Wewnętrznych zorganizowali pod kierownictwem docenta **dr Musiała** ośrodek hodowli tkanek krwiotwórczych, gdzie wykonują oni prace doświadczalną nad powstawaniem chorób białych ciałek krwi.

Pracownicy przemysłu obuwniczego już wykonali zobowiązania, podjęte z okazji 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta, w 133,6 procent. Ogólna wartość wykonanych zobowiązań wynosi ponad 10.011 tys. złotych. Załogi zaoszczędziły 9.977 kg skór twardych, 4.889 metrów kwadratowych skór miękkich oraz duże ilości materiałów pomocniczych.

KATOWICE. W dniu 60 rocznicy urodzin Pierwszego Obywatela Polski górnicy kopalni **„Mortimer"**, wykonali **128 procent** dziennego planu wydobycia. Jest to najwyższe, dotychczas osiągnięcie górników „Mortimera". We wszystkich przodkach kopalni „Mortimer" trwała nadal warty produkcyjne.

O dużych sukcesach donoszą również śląskie huty.

Wytapiacze **huty „Kościuszko"** realizując zobowiązania dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta — wyprodukowali dodatkowo około tysiąca ton stali, przeprowadzając 24 szybkościowe i 62 przyspieszonych wytopy stali.

Stalownicy **huty „Jedność"** przeprowadzili 20 szybkościowych i 75 przyspieszonych wytopów, dając ponad plan **401 ton** stali. W realizacji zobowiązań wyróżnili się wytapiacze **Rogoziński i Różyc**, którzy wykonali razem 14 szybkościowych i 57 przyspieszonych wytopów.

Przed Zlotem Młodych Przodowników

Młodzież fabryk, szkół i wsi podejmuje zobowiązania

(a) Apel Zarządu Głównego ZMP, wzywający na Zlot Młodych Przodowników Budowniczych Polski Ludowej, odbił się szerokim echem wśród młodzieży całego kraju. W dalszym ciągu napływają liczne meldunki o podejmowanych w związku ze Zlotem dodatkowych zobowiązaniach dla uczczenia rocznicy urodzin Prezydenta RP Bolesława Bieruta i święta 1 Maja.

W czasie zebrania młodych włókniarzy Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. Stalina w Łodzi, na którym omówiono przygotowania do Zlotu, wielokrotna przodownica pracy, tkaczka Zofia Juszczyk, oświadczyła m. in.:

„Naszą ambicją powinno być, abyśmy na Zlot pojechali z nowymi osiągnięciami produkcyjnymi. Ja w imieniu mojej ‚trójki' tkackiej postanawiam podnieść bazę produkcyjną o 3 procent".

Za przykładem tkaczki Juszczyk ponad 100 młodych robotnic i robotników złożyło dodatkowe zobowiązania podniesienia wydajności pracy i wzmocnienia walki o oszczędność materiału.

W stoczni gdańskiej zobowiązania podjęło już 49 młodzieżowych brygad produkcyjnych. Zwiększeniem wydajności pracy i stosowaniem oszczędności oszczędzą przeszło 80 tysięcy złotych.

Około 18 tys. młodzieży szkolnej w województwie gdańskim zobowiązało się zorganizować zespoły samokształceniowe, które pomagać będą słabiej uczącym się kolegom oraz pracować nad zdobyciem odznaki sportowej.

ZMP-owcy z gromady Czemierników, w pow. lubartowskim postanowili założyć poletko doświadczalne, wyremontować świetlicę, zorganizować zespół artystyczny pieśni i tańca oraz zdobyć 15 odznak SPO.

OGNIWO PRZYJAŹNI

21 kwietnia cały naród polski obchodzi historyczną rocznicę zawarcia paktu o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy między Polską, a ZSRR. Nie ma dziedziny, w której skutki tego paktu nie ujawniłyby się w ciągu minionych 7-miu lat.

„Przyjaźń, pomoc i przykład Związku Radzieckiego, przewodzącego światowemu obozowi pokoju i demokracji, jest dla narodu polskiego źródłem zapału i energii w jego pracy i walce o rozwój Polski Ludowej oraz o utrwalenie pokoju między narodami" — stwierdził w depeszy do Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR towarzysza Szwernika — Prezydent RP tow. Bolesław Bierut.

Kraj zwycięskiego socjalizmu utorował swą blisko 35-letnią praktyką drogę rozwojowi nowej kultury i nowej nauki. Nauka i kultura radziecka osiągnęły w ciągu minionych lat nieznane dotąd wyżyny i przodują dziś nauce i kulturze całego świata. **„Dziś socjalistyczna kultura narodów radzieckich, a przede wszystkim narodu rosyjskiego** — pisał towarzysz Bierut — **jest bodźcem do rozwoju socjalistycznej kultury polskiej, opartej na najlepszych tradycjach narodu polskiego".**

Pojęcie nauki w służbie budownictwa nowego życia i pojęcie realizmu socjalistycznego w literaturze i sztuce zostały w ZSRR nie tylko teoretycznie sformułowane i sprecyzowane, lecz również sprawdzone w codziennej praktyce życia narodu radzieckiego. Przodująca w świecie nauka, literatura i sztuka radziecka służy ludowi, uczestniczy w walce o pokój.

O ileż łatwiejsza jest więc droga rozwojowa polskiej nauki i kultury, która może dziś korzystać obficie z przebogatej skarbnicy radzieckiej myśli teoretycznej i praktyki życiowej. Wspaniały dorobek nauki, literatury i sztuki radzieckiej znacznie ułatwił rozwój nauki, literatury i sztuki polskiej. Opracowane w ZSRR zasady organizacyjne planowania nauki umożliwiły szybsze opracowanie koncepcji Polskiej Akademii Nauk, nawiązującej do świetnej tradycji nauki polskiej, nauki Frycza Modrzewskiego i Kopernika, Marii Curie-Skłodowskiej i Leona Marchlewskiego.

Prawicowi i nacjonalistyczni wrogowie Polski Ludowej pragnęli odgrodzić nasz kraj od bogatych źródeł radzieckiej myśli twórczej i jej doświadczeń. pragnęli utrudnić polskim twórcom nauki i kultury zapoznanie się z wielkim dorobkiem narodu radzieckiego w tej dziedzinie. Rozgromienie prawicowego i nacjonalistycznego odchylenia umożliwiło dalsze umacnianie się i zacieśnianie polsko-radzieckiej współpracy również na polu nauki i kultury.

Szczególnie cenna jest dla nas pomoc radziecka w dziedzinie nauki. Nauka polska przechodzi dziś na pozycje marksistowskiego ujmowania zagadnień. Dokonuje się to przy poważnej pomocy uczonych radzieckich, którzy często przybywają do naszego kraju na konferencje i zjazdy naukowe, oraz celem nawiązania osobistych kontaktów z uczonymi polskimi. Przebywał w Polsce wybitny uczony radziecki, członek Akademii Nauk ZSRR prof. Grekow, członek Akademii Nauk ZSRR prof. Oparin, prof. Kostojanc, prof. Głuszczenko, prof. Tretiakow, prof. Udalcow, prof. Sidorow, prof. Anisimow, prof. Hubow, prof. Niedoszywin i wielu innych wybitnych uczonych radzieckich

Trzy wielkie konferencje naukowe, które odbyły się w ubiegłych latach z udziałem uczonych radzieckich, jak również indywidualne przyjazdy naukowców z ZSRR, odegrały poważną rolę w tym wielkim procesie przeobrażeń nauki polskiej. W Kuźnicach spotkali się w roku 1950 biologowie, by omawiać wielkie problemy nauki Miczurina — Łysenki. W Krynicy spotkali się w rok później lekarze, by dyskutować problemy wielkiej nauki Pawłowa i jego następców, w Otwocku radzili historycy nad perspektywami rozwoju tej dziedziny wiedzy w Polsce. Wszędzie tam głos uczonych radzieckich uczestniczących w konferencjach odegrał niesłychanie istotną i poważną rolę.

W swym liście do Kongresu Nauki Polskiej stwierdził towarzysz Bierut:

„Ofiarny udział w pełnej twórczego patosu pracy całego narodu, nieprzejednana postawa wobec siewców wojny i zniszczenia, udział w pracy twórczej i w walce o pokój w jednym szeregu z przodującą nauką radziecką... — oto co jest sprawą dumy i honoru nauki polskiej".

Naród polski odbudowuje i rozbudowuje swą zniszczoną stolicę, buduje dziesiątki nowych fabryk i domów, nowe miasta i wielkie obiekty przemysłowe. Niezwykle istotną jest w związku z tym sprawa rozwoju architektury polskiej. Również i w tej dziedzinie pomoc architektury radzieckiej, dysponującej bogatym doświadczeniem jest dla nas bezcenna. Pięknym symbolem współpracy i przyjaźni polsko - radzieckiej, pomocy, jakiej udziela Polsce Związek Radziecki, a zarazem widomym przykładem metod współczesnej architektury radzieckiej będzie Pałac Kultury i Nauki w Warszawie — wielkoduszny dar narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, który stanie w ciągu niewielu lat w centralnym punkcie stolicy.

Nie tylko uczeni radzieccy przybywają do Polski. Z naszego kraju wyjeżdżają do Związku Radzieckiego liczne wycieczki, które zapoznają się z radzieckimi doświadczeniami w najprzeróżniejszych dziedzinach i przywożą ogromne bogactwo wiedzy i praktyki koniecznej przy organizowaniu tych dziedzin życia w Polsce. W radzieckich uczelniach wyższych i szkołach artystycznych kształcą się setki i tysiące młodych Polaków, którzy powrócą do kraju, by wykorzystać dla budownictwa socjalizmu w Polsce Ludowej wielki zasób wiedzy i doświadczeń zdobytych w ZSRR, oraz popularyzować przodującą w świecie naukę i kulturę radziecką.

W języku polskim ukazały się w milionowych nakładach dzieła Lenina i Stalina — drogowskaz naszej pracy i źródło naszych zwycięstw.

W przekładach polskich ukazują się w masowych nakładach dziesiątki i setki najwybitniejszych radzieckich utworów literackich i książek naukowych, dzieł teoretycznych i broszur społeczno - politycznych. Prasa radziecka posiada w Polsce dziesiątki tysięcy swych entuzjastycznych czytelników. Filmy radzieckie nie schodzą z ekranów naszych kin, a coroczne festiwale są wielką manifestacją uznania milionowych mas widzów polskich dla ich wielkich wartości ideowych i artystycznych. Utwory radzieckich kompozytorów coraz częściej grywane są przez najwybitniejsze orkiestry i solistów polskich, a sztuki radzieckich pisarzy często ukazują się na scenie polskich teatrów.

Powstał w roku bieżącym w Warszawie Instytut Polsko - Radziecki, którego zadaniem jest popularyzacja wiedzy o Związku Radzieckim wśród polskiego społeczeństwa.

Gościli w Polsce wybitni pisarze radzieccy: Aleksander Fadiejew, Ilja Erenburg, Michał Szołochow, Mikołaj Tichonow, Konstanty Simonow, Aleksander Korniejczuk, Anatol Sofronow, Aleksy Surkow, Mikołaj Bażan i wielu innych wybitnych przedstawicieli wielonarodowej literatury radzieckiej. W twórczych dyskusjach z pisarzami polskimi omawiają problemy ideologiczne i konkretne sprawy praktyki naszej literatury współczesnej.

Przybywają do Polski wybitne radzieckie zespoły teatralne: moskiewski teatr dramatyczny pod dyrekcją M. Ochłopkowa, kijowski teatr im. I. Franki pod dyr. Hnata Jury (ze wspaniałym aktorem Ambrożym Buczmą), leningradzki teatr im. Puszkina ze wspaniałymi aktorami Czerkasowem. Borysowem. Simonowem, Skorobogatowem, Jancatem. Tołubiejewem i innymi. Przyjeżdża jedyny w swoim rodzaju w świecie teatr kukiełkowy Obrazcowa. Festiwal sztuk rosyjskich i radzieckich staje się przełomowym momentem w historii polskiego teatru wprowadzając na nasze sceny masowo arcydzieła rosyjskiej postępowej klasyki, świetne utwory klasyki radzieckiej, i sztuki współczesne radzieckich pisarzy.

Przybywa do Polski piękna wystawa plastyki radzieckiej, a w konferencjach teoretycznych plastyków polskich uczestniczą wybitni radzieccy teoretycy sztuki.

Na zjazd Związku Kompozytorów Polskich przybywa wybitny radziecki krytyk muzyczny prof. Borys Jarustowski, przywożąc ze sobą najnowsze nagrania współczesnych utworów kompozytorów radzieckich i biorąc udział w dyskusji nad współczesną muzyką polską. Przybywają do nas liczni świetni radzieccy wirtuozowie — pianiści i skrzypkowie, śpiewacy i instrumentaliści. Biorą oni udział nie tylko w konkursie chopinowskim, lecz również dają dziesiątki występów w halach fabrycznych i salach koncertowych.

Z pomocą spieszą nam radzieccy filmowcy. Przybywają do Polski wybitni reżyserzy W. Pudowkin i G. Aleksandrow, M. Cziaureli i M. Romm, bawi w Polsce dłuższy czas świetny aktor Borys Andrejew i jego znakomity kolega Borys Czirkow, spotykając się z polskimi reżyserami i aktorami filmowymi i dyskutując z nimi długo o problemach swej pracy. Bawi w Łodzi stale wybitny radziecki filmowiec prof. Jakowlew, kształcąc młodzież studiującą w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej i pomagając swą radą w pracy filmu polskiego.

Lecz polsko-radziecka wymiana kulturalna i pogłębiająca się nasza przyjaźń w tej dziedzinie nie ogranicza się tylko do pomocy Związku Radzieckiego dla Polski. Szeroko zakrojona jest popularyzacja kultury polskiej w ZSRR. Ukazują się tam liczne wydania utworów Mickiewicza i Słowackiego, Sienkiewicza i Żeromskiego, Prusa i Orkana, Konopnickiej i Orzeszkowej, Reymonta i Tetmajera. Popularni są w ZSRR Krasicki i Dygasiński, Zapolska i Strug, Dąbrowska i wielu innych pisarzy polskich.

W ZSRR wydano ponad 200 przekładów dzieł klasyków polskich o łącznym nakładzie przeszło czterech milionów egzemplarzy. W ostatnich latach ukazało się 7 wydań dzieł wybranych Mickiewicza, dzieła Sienkiewicza osiągnęły 50 wydań w różnych językach narodów ZSRR, o łącznym nakładzie 1.400.000 egzemplarzy.

Dużym zainteresowaniem cieszą się również utwory współczesnych pisarzy polskich tłumaczone często i chętnie na język rosyjski i języki innych narodów Związku Radzieckiego. W masowych wydaniach ukazały się tomiki wierszy Juliana Tuwima i Władysława Broniewskiego. Przełożone zostały wiersze Szenwalda, powieści i opowiadania: Kruczkowskiego, Putramenta, Pytlakowskiego, Wilczka, Mariana Brandysa, Kazimierza Brandysa, Zalewskiego, Andrzejewskiego, Żółkiewskiej, Boguszewskiej i Kornackiego, Morcinka, Stanisława Kowalewskiego, Wygodzkiego i innych.

Dużo miejsca poświęca omawianiu literatury i sztuki polskiej prasa radziecka, a czasopismo „Ogoniok" wydało specjalny numer, poświęcony Polsce.

Związek Pisarzy Radzieckich organizuje dyskusje na temat utworów pisarzy polskich, a liczne wystawy zapoznają radzieckich widzów z polskimi wydawnictwami, karykaturami, sztuką ludową itd.

Na scenie teatru kijowskiego odbyła się niedawno premiera współczesnej sztuki polskiej Adama Tarna pt. „Zwykła sprawa".

Wielką popularnością cieszą się wśród widzów radzieckich filmy polskie, wyświetlane na tysiącach ekranów wielkiego Kraju Rad. Wkrótce odbędzie się w ZSRR festiwal filmów polskich.

Również muzyka polska znana jest szeroko radzieckim słuchaczom. Utwory Chopina, Moniuszki, Karłowicza, Szymanowskiego i kompozytorów współczesnych grywane są często przez znakomite orkiestry i solistów radzieckich, a koncerty polskich muzyków przyjmowane są entuzjastycznie. W Moskwie i w innych miastach radzieckich wystawiona została z wielkim powodzeniem „Halka" Moniuszki, a w Mińsku odbyła się niedawno premiera „Strasznego Dworu". Wybitny muzykolog radziecki Igor Bełza opublikował poważną pracę monograficzną, poświęconą twórczości Mieczysława Karłowicza.

Niezwykle troskliwie obchodzą się radzieccy historycy sztuki z zabytkami kultury polskiej, odnajdując je w swych zbiorach, zabezpieczając, odświeżając i przekazując co pewien czas polskim bibliotekom i muzeom. Wśród przekazanych niedawno Polsce cennych dokumentów historycznych znalazły się m. in. pisma Marcina Kromera, rękopisy Ignacego Krasickiego, a także niezwykle ważne dla nas dokumenty związane z życiem i działalnością wielkiego uczonego polskiego Mikołaja Kopernika i inne bezcenne skarby kultury polskiej.

Uczeni radzieccy zajmują się często problemami historii i literatury polskiej, wnosząc niejednokrotnie do dorobku wiedzy o naszym kraju wiele cennych odkryć.

Wiele miejsca poświęca w swych audycjach sprawom polskim, kulturze polskiej, radio radzieckie, popularyzując ją w ZSRR i daleko poza jego granicami.

Więź kulturalna między narodem polskim a radzieckim, umacniająca się stale i konsekwentnie w oparciu o pakt z 21 kwietnia 1945 roku, jest mocnym ogniwem przyjaźni polsko-radzieckiej i trwałym współczynnikiem rozwoju kultury polskiej. Czerpiąc z dorobku przodującej nauki, literatury i sztuki, korzystając z bogatych doświadczeń bratniego narodu radzieckiego, tworzymy socjalistyczną kulturę Polski Ludowej, kulturę mobilizującą naród polski do historycznych zadań budowy socjalizmu i walki o pokój.

Kanał Wołga—Don

pierwsza z wielkich budowli komunizmu

„Litieraturnaja Gazieta" zamieściła niżej podany schemat kanału Wołga — Don i tekst objaśniający, który podajemy w skrócie.

Oto przed tobą czytelniku kanał nawigacyjny Wołga — Don, owe wspaniałe dzieło stalinowskiego geniuszu. Latem bieżącego roku pasażerowie parostatków pierwszy raz przepłyną z Moskwy do Rostowa nad Donem.

Spełniają się marzenia narodu! Łączą się dwie potężne rosyjskie rzeki, aby utworzyć bezpośrednią drogę wodną od mórz Białego, Bałtyckiego i Kaspijskiego do Azowskiego i Czarnego.

Kanał Wołga — Don to nie tylko kanał o długości 101 kilometrów, zbudowany w celu połączenia dwóch wielkich rzek rosyjskich.

Kanał Wołga — Don to połączenie 30.000 kilometrów rzek nawigacyjnych dorzecza Wołgi i północno - zachodniego z 13 tysiącami kilometrów rzek żeglownych dorzecza Donu i Dniepru. Dostęp do wybrzeży pięciu mórz otrzymują miasta i wsie leżące wzdłuż Wołgi, Donu, Dniepru, Kamy, Oki, Wietługi, Unży, Kostromy, Wiatki, Szeksny, Mołogi...

Kanał Wołga — Don to zroszenie i nawodnienie 2.750.000 hektarów suchych i pustynnych ziem okręgu Rostowskiego i Stalingradzkiego.

Budowniczowie musieli poczynając od roku 1948 wykopać astronomiczne ilości ziemi — przeszło 160.000.000 metrów sześciennych, a równocześnie ułożyć około 3.000.000 metrów sześciennych betonu i żelazobetonu! Gdyby zebrać cały beton i materiały kamienne zużyte do budowy śluz i łożyska kanału, załadować je w wagony kolejowe, to utworzyłyby one ciągłą linię o długości około 1.400 kilometrów!

Teraz, gdy trudności są już poza nami i kanał zaczyna napełniać się wodą możemy wyobrazić sobie naszą przyszłą podróż po Wołgo — Donie.

...Statek minąwszy Stalingrad i Sarepską łachę skręci na prawo i wpłynie w kanał. Tu u wejścia, na olbrzymim postumencie będzie wznosić się wspaniały posąg towarzysza Stalina.

Stąd będziemy musieli dostać się na najwyższy punkt Jergenińskiej wyżyny. Prowadzi do niej dziewięć stopni betonowych schodów — dziewięć śluz zbudowanych na pochyłej trasie kanału od strony Wołgi. Pięć ostatnich śluz zbudowano bardzo blisko siebie na odcinku o długości zaledwie ośmiu kilometrów. Jest to najbardziej strome wzniesienie na kanale. Statek podnosi się prawie o 50 metrów. Wykorzystując naturalne wgłębienia, obniżenia i zapadliny (niektóre śluzy zbudowane są w korytach dawno już wyschłych rzek) budowniczowie stworzyli między śluzami łańcuch niewielkich jeziorek - zbiorników zastępujących łożysko kanału.

Z wyżyny Jergenińskiej zaczyna się opuszczanie ku Donowi. Statek pójdzie w dół przez sztuczne morza, połączone między sobą czterema śluzami, zbudowanymi po dońskiej stronie kanału.

Opuściwszy ostatnią śluzę wołżańskiej części kanału statek rozpocznie drogę przez sztuczne zbiorniki wodne, których ogólna długość, nie licząc morza Cymlańskiego, dosięga 45 kilometrów. Dla wypełnienia ich potrzeba dużo wody. Jezioro Warwarowskie zawierać będzie 125 milionów metrów sześciennych wody, Bieresławskie — 48 milionów, Karpowskie — 155 milionów! Ale największym z wszystkich zbudowanych na kanale sztucznych mórz będzie morze Cymlańskie — swego rodzaju przedłużenie kanału. Będzie mieścić ono prawie 24 miliardy metrów sześciennych wody, a rozpościerać się będzie na przestrzeni 2700 metrów kwadratowych!

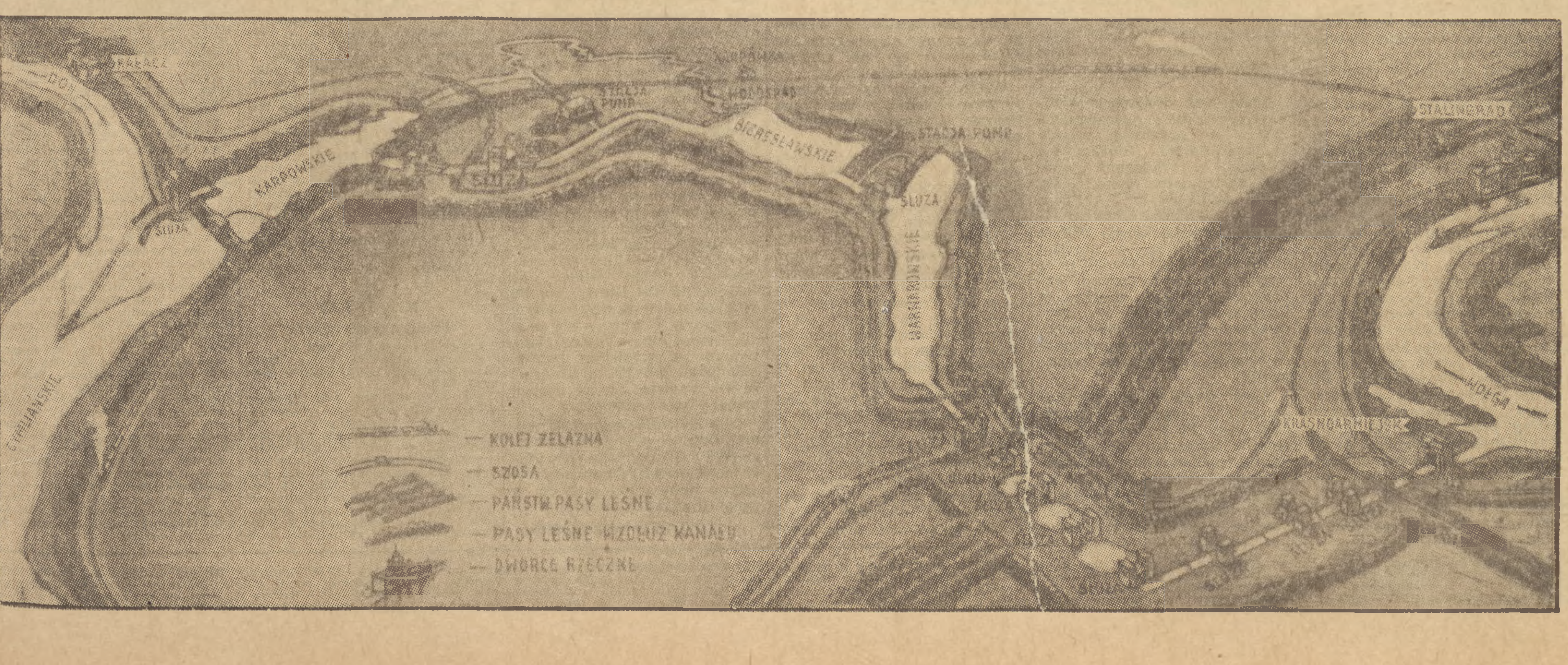
Nawigacyjny kanał Wołga — Don kończy się śluzą łączącą zbiorniki Cymlański i Karpowski niedaleko miasta Kałacz nad Donem. Tu Don jako rzeka faktycznie kończy swój żywot — tonie w olbrzymim Cymlańskim morzu. Ciągnie się ono na przestrzeni 180 kilometrów na południe od Kałacza w kierunku Rostowa.

Poza granicami rysunku pozostały żelazobetonowa przelewowa część tamy i gmach Cymlańskiej elektrowni wodnej, której prąd w przyszłości wykorzystany będzie do uruchamiania systemu stacji pomp. Będą one przetaczały wodę do kanału

Będzie to woda z Donu. Dlaczego z Donu a nie z Wołgi? — spyta czytelnik. Dlatego, że wodę z Donu trzeba będzie podnosić tylko o 44 metry, podczas gdy wodę z Wołgi trzeba byłoby pompować na wysokość 88 metrów. Przy tym Don ma olbrzymie zapasy wód wiosennych bezproduktywnie uchodzących do morza Azowskiego. Ten błąd przyrody zostanie naprawiony. Wody wiosenne będą służyły ludziom. Otworzą drogę statkom i napoją wyschnięte stepy.

Woda doniecka rozpoczęła swą drogę ku Wołdze jeszcze 1 lutego, gdy zaczęła pracować pierwsza pompa stacji Karpowskiej — najniżej położonej na trasie kanału. Zabierając wodę z Donu pędzi ją ona do Karpowskiego zbiornika. W początkach kwietnia, gdy woda podniesiona na wysokość 13 metrów dosięgła przeciwległego końca zbiornika i osiągnęła określony poziom, poszła w ruch druga stacja pomp — Marynowska. Jej pompy podniosły wodę z Donu jeszcze o 20 metrów i pognały ją dalej — w łożysko kanału, a stąd sama już poszła do Bieresławskiego zbiornika.

Do dnia dzisiejszego woda z Donu przebyła już połowę swej drogi ku Wołdze! Zapełniając wspólnie z wiosennymi wodami Bieresławski zbiornik, płynie dalej ku Warwarowskiej stacji pomp. Jeszcze jeden zryw w górę i wypełniwszy zbiornik Warwarowski doniecka woda osiągnie najwyższy punkt na Jergenińskiej wyżynie. Stąd sama popłynie w dół — ku Wołdze!

Manifestacja w Zgorzelcu i w Goerlitz na cześć towarzysza Bieruta

(f) W dniu urodzin Prezydenta Bieruta kilkanaście tysięcy mieszkańców naszego Zgorzelca i niemieckiego miasta Goerlitz manifestowało wspólnie na cześć Dostojnego Solenizanta.

W godzinach wieczornych wielotysięczne rzesze robotników, inteligencji i młodzieży zgromadziły się nad Nysą. Na trybunach, ustawionych po obu stronach rzeki, zajęli miejsca przedstawiciele miejscowych władz, partii i organizacji społecznych. Zgodnie rozbrzmiewały okrzyki na cześć Prezydenta Bieruta. Prezydenta Piecka i Wodza światowego obozu pokoju Generalissimusa Stalina.

W imieniu społeczeństwa zgorzeleckiego przemawiał przedstawiciel komitetu powiatowego PZPR tow. Kazimierz Szwarc.

Prezydent miasta Goerlitz Willy Ehrlich, przemawiający w imieniu społeczeństwa miasta, przesłał serdeczne pozdrowienia od narodu niemieckiego dla Dostojnego Solenizanta.

Uroczystości Międzynarodowego Dnia Wyzwolenia więźniów z obozów koncentracyjnych

(f) 20 bm. w sali MBP w Warszawie odbył się uroczysty wiec poświęcony 7 rocznicy wyzwolenia więźniów z hitlerowskich obozów koncentracyjnych. W wiecu, który zgromadził liczne rzesze mieszkańców Warszawy, udział wzięli również członkowie delegacji zagranicznych.

Głębokie wrażenie wywarło na zebranych przemówienie członka Rady Naczelnej Związku Bojowników o Wolność i Demokrację — gen. Księżarczyka.

W imieniu delegacji Niemieckiej Republiki Demokratycznej przemawiał ks. Karl Fischer. Przekazał on zebranym braterskie pozdrowienia od niemieckiego Związku Ofiar Faszyzmu (VVN) i wszystkich pokój miłujących obywateli NRD.

Pozdrowienia od b. więźniów politycznych i bojowników ruchu oporu Francji przekazał sekretarz francuskiego Związku b. Więźniów Politycznych, Członków Ruchu Oporu i Partyzantów — Jean Roger.

Zebrani na wiecu przyjęli jednogłośnie rezolucję.

Po wiecu odbyła się uroczystość otwarcia Mauzoleum Walki i Męczeństwa w podziemiach dawnej siedziby gestapo przy Al. Szucha.

20 bm. z okazji Międzynarodowego Dnia wyzwolenia więźniów z obozów koncentracyjnych, w Rogoźnicy (Gross-Rosen) odbyła się wielka manifestacja międzynarodowej solidarności byłych więźniów politycznych i członków ruchu oporu. W manifestacji wziął udział wiceminister Lesz.

Akademia w 9 rocznicę powstania w getcie warszawskim

(f) 20 bm. w sali Teatru Domu Wojska Polskiego w Warszawie odbyła się uroczysta akademia żałobna, poświęcona 9 rocznicy powstania w getcie warszawskim.

Zebrani minutą ciszy uczcili pamięć bohaterskich bojowników getta warszawskiego, po czym zabrał głos wiceprzewodniczący Światowej Rady Pokoju prof. Infeld. „Historia powstania w getcie — powiedział on m. in. — to jedna z najchlubniejszych kart historii Żydów, pełnej martyrologii i męczeństwa. Powstanie w getcie — to także heroiczna walka przeciwko światoburczej przemocy, przeciwko uciskowi rasowemu, to walka o godność ludzką, walka przeciwko wyzyskowi, walka o prawo do życia i o wyzwolenie człowieka".

Dyrektor Żydowskiego Instytutu Historycznego w Polsce — B Mark wygłosił następnie referat, w którym zobrazował przebieg powstania w getcie warszawskim.

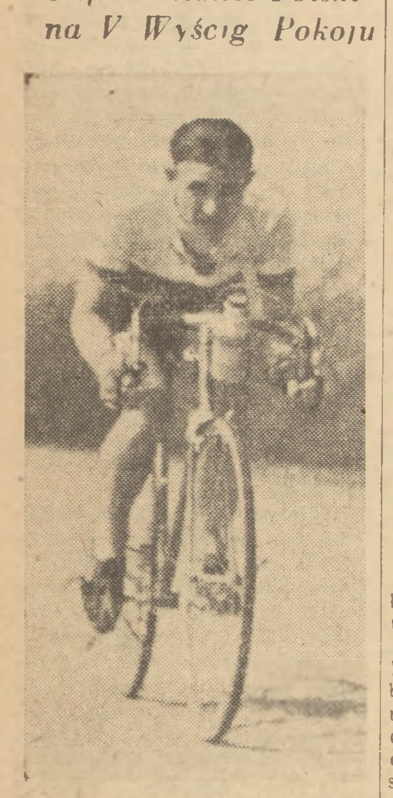
Studenci zagraniczni pomagają przy budowie MDM

(f) 20 bm 120 studentów zagranicznych kształcących się na wyższych uczelniach warszawskich, wzięło udział w pracach przy budowie nowych bloków mieszkalnych 4a i 5b przy placu Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej.

Pracą przy budowie nowopowstającej dzielnicy Warszawy, studenci uczcili 60 rocznicę urodzin Prezydenta RP Bolesława Bieruta oraz zbliżający się dzień święta mas pracujących całego świata — 1 Maja.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Reprezentanci Polski na V Wyścig Pokoju

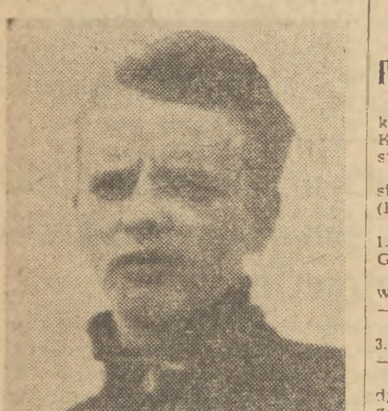
Wacław Wójcik (CWKS) ur. 19. 11. 1919 — 16 lat startuje w zawodach kolarskich

Władysław Klabiński (Gwardia W-wa) ur. 22. 5. 1925 — 5 lat startuje w zawodach kolarskich

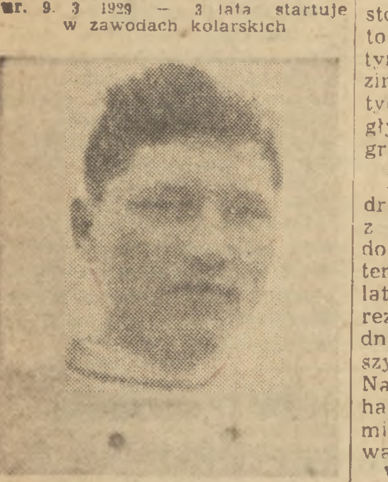
Wacław Wrzesiński (Kolejarz W-wa) ur. 26. 4. 1918 — 16 lat startuje w zawodach kolarskich

Jerzy Jarząbek (Gwardia W-wa) ur. 21. 1. 1922 — 3 lata startuje w zawodach kolarskich

Henryk Hadasik (CWKS) ur. 9. 3. 1929 — 3 lata startuje w zawodach kolarskich

Stanisław Królak (CWKS) ur. 26. 1. 1931 — 3 lata startuje w zawodach kolarskich

Kolektywna walka — warunkiem sukcesów naszych kolarzy na trasie Warszawa-Berlin-Praga

Stanisław Cieślak
Przewodniczący Sekcji Kolarstwa GKKF

O olbrzymiej popularności Międzynarodowego Kolarskiego Wyścigu Pokoju, rozgrywanego od 1948 r. na trasie pomiędzy Warszawą i Pragą, a w roku bieżącym po raz pierwszy prowadzącego przez stolicę Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Berlin, świadczy fakt rekordowej ilości zgłoszeń kolarzy z różnych krajów europejskich.

Ta największa amatorska impreza świata stawiała zawsze przed zawodnikami obowiązek jak najsolidniejszego przygotowania się do poważnych trudów wyścigu.

Na podstawie wyników ubiegłego sezonu Sekcja Kolarstwa GKKF wytypowała w końcu 1951 r. 12 najlepszych zawodników, którzy od 7 stycznia br. byli zgrupowani początkowo na obozie w Wiśle, mającym charakter kondycyjno - wypoczynkowy, a następnie przeniesieni w lutym do obozu we Wrocławiu. Na pierwszym obozie kolarze uprawiali narciarstwo, łyżwiarstwo i gimnastykę, przejeżdżając tylko niewielkie dystanse na rowerach, z uwagi na zasypane śniegiem szosy i ostre zimowe powietrze. W miarę ocieplania się odbywały się częstsze i dłuższe treningi na obozie we Wrocławiu.

Korzystając z serdecznego zaproszenia bratniej Bułgarii, 11 marca br. 9 kolarzy ze zgrupowanych na obozie, wraz z trenerem, masażystą i kierownikiem odleciało do Płowdiw, gdzie korzystając z doskonałej pogody kontynuowali treningi z kolarzami Bułgarii.

Przygotowaniowy pobyt w Bułgarii dał naszym kolarzom możność prowadzenia częstych i długich treningów, niemożliwych w tym okresie w kraju, gdzie nastąpiło znaczne ochłodzenie, połączone z dużymi opadami śnieżnymi. Jesteśmy szczerze wdzięczni towarzyszom bułgarskim, że pomogli nam w dobrym przygotowaniu drużyny.

Po powrocie z Bułgarii, od 2 kwietnia br. drużyna została zgrupowana ponownie na obozie we Wrocławiu. Zespół kadry w składzie 12 zawodników przygotowywał się do czterodniowej eliminacji, wyznaczonej na 8, 9, 10 i 11 kwietnia br., do której dopuszczono również 52 zawodników ze zrzeszeń sportowych.

Przeprowadzone przy dobrej pogodzie eliminacje wykazały bezsporną wyższość kadry nad pozostałymi zawodnikami, dowodem czego było zajęcie pierwszych 12 miejsc przez kolarzy kadrowiczów. Niemniej stwierdzić należy, że eliminacje wyłoniły kilku młodych, obiecujących zawodników, co dla kolarstwa wyczynowego jest b. pocieszającym objawem.

Drugim dodatnim objawem jest zaobserwowana u kadry w czasie eliminacji jazda zespołowa, która w dotychczasowych wyścigach była naszą słabą stroną. Taktyka i współpraca członków kadry w czasie eliminacji, przyczyniły się do pełnego ich sukcesu, co jest dowodem, że praca trenera Wisznickiego znalazła wreszcie właściwy odzew wśród zawodników.

W wyniku eliminacji biorąc za podstawę stan zdrowia kolarzy, ich formę i kondycję, zacięcie do walki i stronę moralną, Sekcja Kolarstwa GKKF wytypowała reprezentacyjną drużynę na wyścig w następującym składzie: Henryk Hadasik, (CWKS), Jerzy Jarząbek (Gwardia), Władysław Klabiński (Gwardia), Stanisław Królak (CWKS), Wacław Wójcik (CWKS), Wacław Wrzesiński (Kolejarz).

Pozostała szóstka zawodników przebywająca razem z drużyną w dalszym ciągu na obozie do 26 bm. stanowi rezerwę, na wypadek konieczności zmian w drużynie.

Tegoroczna rekordowa ilość zgłoszeń do wyścigu przy dotychczasowych znanych nam i silnych współzawodnikach, stawia przed naszym zespołem zadanie oddania wszystkich sił, by zachować równorzędną walkę. Walka taka może mieć miejsce tylko przy zespołowej współpracy całej drużyny.

Należy mieć nadzieję, że drużyna, która w ciągu 4 miesięcy miała doskonałe warunki dla właściwego przygotowania się, nie zawiedzie i poświęci wszystkie siły i umiejętności dla uzyskania zaszczytnego wyniku zespołowego.

Pięściarskie mistrzostwa okręgów

W niedzielę 20 bm. zakończyły się w całym kraju wojewódzkie mistrzostwa bokserskie.

W Warszawie tytuły mistrzów zdobyli: w muszej — Bańczak (Kol.), w koguciej — Kargier (CWKS), w piórkowej — Dolecki (Kol.), w lekkiej — Nowak (Kol.), w lekkopółśredniej — Komuda (Gw.), w półśredniej — Piński (Gw.), w lekkośredniej — Grzesiewicz (Sp.), w średniej — Kwiatkowski (CWKS), w półciężkiej — Maczec (Sp.). W wadze ciężkiej z powodu zgłoszenia się tylko jednego zawodnika mistrza nie został wyłoniony.

W mistrzostwach bokserskich okręgu szczecińskiego wzięło udział 56 zawodników. Tytuły mistrzów w kolejności wag zdobyli: Frenek (Gw.), Wojnowski (Gw.), Kowalski (Bud.), Czarnecki (Gw.), Górski (Bud.), Jastrzębski (Gw.), Różyk (Gw.), Grzesiak (Bud.), Gadek (Gw.).

W mistrzostwach bokserskich w Łodzi startowało 36 zawodników. Tytuły mistrzowskie w kolejności wag zdobyli: Anielak, Morawski, Szaliński, Kaczmarek, Sejgała, Jędrzejczyk, Nazelski, Olejnik, Wieczorek i Jaskoła.

Mistrzami okręgu śląskiego zostali (w kolejności wag): Stanek (Stal), Ulman (Górnik), Łapuch (Stal), Bek (Bud.), Hecht (Stal), Kasza (Gw.), Kożuszek (Stal), Kumorek (Gw.), Pietrzykowski (Ogn.). Nie wyłoniono jeszcze mistrza w wadze lekko-półśredniej, w której finałowa walka między Rodakiem a Różakiem rozegrana zostanie dopiero w poniedziałek.

W Poznaniu w mistrzostwach startowało 38 bokserów. Tytuły mistrzowskie w kolejności wag zdobyli: Kaszuba (Kol.), Wróblewski (Kol.), Nowaczyk (Włókn.), Kaczmarek (Bud.), Kapturski (Stal), Buczkowski (Bud.), Borowicz (Stal), Mrówka (Bud.), Wituchowski (Kol.). W wadze półśredniej na skutek zdobycia przez Kaźmierczaka (Stal), Łukowskiego (Bud.), Malewicza (Gw.) — po 4 pkt. nie przyznano nikomu tytułu mistrzowskiego.

Tytuły mistrzowskie okręgu bydgoskiego zdobyli (w kolejności wag): Zawadzki (Stal), Niedźwiedzki (Kol.), Walczak (Kol.), Nowak (Kol.), Janicki (Kol.), Mendak (Sp.), Derkowski (Gw.), Błażejewicz (GWKS), Zasada (Kol.), Uszyński (Kol.). W mistrzostwach startowało 30 zawodników.

W Gdańsku w mistrzostwach bokserskich startowało 51 pięściarzy. Mistrzami zostali (w kolejności wag): Kanke (Kol.), Stefaniuk (Gw.), Boether (Flota), Antkiewicz (Gw.), Kudłacik (Kol.), Bohentyn (Kol.), Krawczyk (Gw.), Cyrklaff (Unia) Dempc (Unia), Węgrzyniak (Kol.).

Szwargot mistrzem Polski w biegu na przełaj

POZNAŃ. Z udziałem 190 zawodników i zawodniczek odbyły się w Kaliszu biegi na przełaj o mistrzostwo Polski.

W konkurencji juniorek na trasie 700 m zwyciężyła Żaczyńska (Kol. — Gdańsk) — 2:19,5.

W konkurencji kobiet na trasie 1.200 m pierwsze miejsce zajęła Gryczkówna (Stal) — 4:24.6 min.

Bieg juniorów na trasie 1.500 m wygrał Makowski (Kol. — Gdańsk) — 4:36,6 min.

Bieg dla seniorów na dystansie 3.700 m wygrał Graj (Gw. — W-wa) — 11:01.2.

W biegu głównym seniorów na dystansie 7.000 m zwyciężył Szwargot (CWKS) — 24:05 min. przed Olesińskim (CWKS) — 24:14.4 i Szewczykiem (Włókn. — Łódź) — 24:18,2.

Walki piłkarzy o puchar ZMP i mistrzostwo II ligi

20 bm. odbyły się dalsze mecze drużyn I ligi o puchar ZMP. W grupie A padły następujące wyniki:

W Krakowie OWKS wygrał z Kolejarzem (Warszawa) 3:2 (0:1). Bramki dla wojskowych zdobyli: Pełuk, Mnich i Więcek, dla Kolejarza — Misiak i Szularz. Sędziował Andrzejak z Łodzi. Widzów około 16 tys. Obie drużyny grały ostro i szybko, demonstrując dobry poziom techniczny.

W Gdańsku miejscowi Budowlani pokonali Ogniwo (Bytom) 1:0 (0:0). Gra była ładna i prowadzona w szybkim tempie. W pierwszej połowie przeważali miejscowi, jednak wobec dobrej gry bramkarza i obrony gości wynik był bezbramkowy. Dopiero w 80 minucie gry Gronowski zdobył zwycięską bramkę. Od tego momentu Ogniwo przeszło do generalnego ataku, wymuszając na obronie gospodarzy grę, mecz poziomu jednak bez zmian.

W Chorzowie Unia zremisowała z krakowską Gwardią 0:0. Mecz stał na niezbyt wysokim poziomie, a gra była szybka i obfitowała w emocjonujące momenty. Zawodnicy obydwu zespołów wykazali dobrą formację kondycyjną.

W meczach grupy B wyniki spotkań są następujące:

W Poznaniu Kolejarz przegrał z krakowskim Ogniwem 0:2 (0:0). Zwycięstwo drużyny krakowskiej było w pełni zasłużone, gdyż była ona zespołem technicznie lepszym. Wszyscy zawodnicy wykazali dobrą kondycję i szybkość. Na specjalne wyróżnienie zasługują formacje defensywne z Mazurem na czele. Kolejarze zagrali bardzo słabo we wszystkich liniach z wyjątkiem obrońców Słomy i Deski. Bramki zdobyli: w 60 min. Strojny oraz w 84 min. Pawłowski.

*

W Warszawie CWKS przegrał z Górnikiem (Chorzów) 0:2 (0:1). Obie bramki strzelił Powała. Mecz prowadzony był w szybkim tempie i obfitował w wiele emocjonujących sytuacji podbramkowych.

Budowlani, grając lepiej zespołowo, przetrzymali początkową przewagę wojskowych, a następnie przeszli do ofensywy i dzięki dobrej grze całego ataku, prowadzonego przez młodego Powałę uzyskali zasłużone zwycięstwo.

*

W Łodzi Włókniarz zremisował z Górnikiem (Radlin) 1:1 (1:1). Bramkę dla gospodarzy zdobył Szymborski, wyrównał — Wiśniewski. Mecz stał na dobrym poziomie.

*

W drugim rzucie rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo II ligi uzyskano następujące wyniki:

Grupa I

Gwardia Szczecin — Kolejarz Leszno 1 : 1 (1 : 0).
Gwardia Bydgoszcz — Kolejarz Bydgoszcz 5 : 1 (3 : 0).
OWKS Toruń — Kolejarz Gdańsk 4 : 1 (2 : 0).
Stal Gdańsk — Kolejarz Toruń 1 : 1 (0 : 1).
Gwardia Słupsk — Stal Poznań 1 : 2 (1 : 1).

Grupa II

Spójnia Warszawa — Spójnia Tomaszów 2 : 1 (0 : 0).
WKS Lotnik Warszawa — Gwardia Warszawa 2 : 6 (0 : 2).
Włókniarz Chodaków — Włókniarz Radom 0 : 3 (0 : 1).
Włókniarz Widzew — Kolejarz Olsztyn 4 : 0 (3 : 0).
Gwardia Białystok — Stal Starachowice 1 : 3 (0 : 1).

Grupa III

Górnik Wałbrzych — Budowlani Opole 1 : 2 (0 : 2).
Górnik Knurów — Górnik Zabrze 2 : 4 (0 : 1).
Górnik Bytom — Stal Lipiny 0 : 0.
Stal Wrocław — Górnik Radzionków 3 : 1 (3 : 1).
Stal Zielona Góra — Stal Sosnowiec 1 : 2 (0 : 1).

Grupa IV

Gwardia Kielce — Budowlani Przemyśl 2 : 0 (0 : 0).
OWKS Lublin — Gwardia Lublin 4 : 0 (1 : 0).
Stal Nowa Huta — Ogniwo Częstochowa 0 : 3 (0 : 2).
Włókniarz Kraków — Ogniwo Tarnów 1 : 2 (1 : 2).
Włókniarz Krosno — Włókniarz Chełmek 1 : 1 (1 : 0)

27 kwietnia br. w masowych zawodach kolarskich, które zorganizowane będą w całym kraju dla zamanifestowania solidarności sportowców z Wyścigiem Pokoju, staną na starcie i nasi najmłodsi sportowcy - dzieci na rowerkach, a nawet hulajnogach. Zawody dla dzieci zorganizowane będą m. in i w Warszawie. Na zdjęciu: moment startu do zawodów dziecięcych, organizowanych w latach poprzednich. Tym razem młodych zawodników będzie znacznie więcej

Nowe rekordy pływackie

MOSKWA. Przebywający z grupą pływaków na obozie treningowym w Moskwie zasłużony mistrz sportu Gremlowski pobił w niedzielę 20 bm. rekord Polski na dystansie 1.500 m st. dow.

Gremlowski uzyskał doskonały czas 19:23,0 min., bijąc swój dotychczasowy rekord o 11,5 sek.

*

BYTOM. Podczas zawodów pływackich w Bytomiu zorganizowanych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta ustanowiono 15 nowych rekordów Polski w kategoriach kobiet, juniorek, dziewcząt juniorów i chłopców.

*

Na pływalni AWF na Bielanach odbyły się w niedzielę 20 bm zawody na których zgłoszono próby bicia rekordów Polski. Startowało ok. 100 pływaków.

Na zawodach tych ustanowiono 5 rekordów w nowowprowadzonych konkurencjach oraz pobito rekord na 4x100 m st. dow.

Najcenniejszym rekordem ustanowionym w tym dniu jest wynik sztafety CWKS w składzie Zelman, Korolkiewicz, Paluch, Mroczkowski, która na dystansie 4x100 m st. dow. uzyskała czas 4:17.2. Poprzedni rekord w tej konkurencji należał do reprezentacji Polski i wynosił 4:18,2.

*

SZCZECIN. W mistrzostwach wojewódzkich w pływaniu dla I, II i III klasy startowała rekordowa ilość 170 zawodników i zawodniczek.

Na zawodach Kurkówna (Gwardia) na dyst. 200 mot. uzyskała wynik 3:12.3, lepszy od rekordu Polski Dobranowskiej.

W kilku zdaniach

W niedzielę, 20 bm w sali MDK w Warszawie zakończone zostały finały mistrzostw Polski w koszykówce juniorów.

W ostatnich meczach Kolejarz (Poznań) pokonał Ogniwo (Kraków) — 45 : 44 (25 : 20), a CWKS wygrał z Ogniwem (Wrocław) — 20 : 14 (11 : 9).

Mistrzem Polski został Kolejarz (Poznań) —3 pkt.

*

BYTOM. Rewanżowe spotkanie piłkarskie ośrodków szkoleniowych Unii (Chorzów) i Gwardii (Kraków) przyniosło zwycięstwo ślązakom 3 : 1 (1 : 1). Gwardziści tylko do przerwy nawiązali równorzędną walkę.

Ośrodek krakowski rozczarował słabą grą. Wszystkim niemal zawodnikom brak jest kondycji i szybkości. Niepewnie grała obrona Flanek, Gedłek oraz Kaszuba.

Początkowo przeważała Gwardia, która uzyskała w 15 minucie prowadzenie ze strzału Gracza. Unia wyrównała w 25 minucie przez Sobka. Po przerwie gra toczyła się w większości na połowie Gwardii. Dalsze bramki dla ślązaków zdobyli Cieślik i Trampisz.

*

W sobotę 19 bm. zakończył się turniej o indywidualne mistrzostwo Warszawy w szachach. Pierwsze miejsce i tytuł szachowego mistrza Warszawy zdobył Grynfeld, uzyskując 11 punktów. Drugie miejsce zajął mjr. Litmanowicz, uzyskując 10 punktów, trzecie — Chądzyński 9 punktów. (l)

*

ZAKOPANE. W Zakopanem na Hali Kondratowej odbyły się zawody narciarskie o Memoriał Mariana Zająca. Puchar zdobył po raz drugi Kozak (AZS) przed Kowalskim (CWKS) i Gąsienicą - Danielem (Gwardia).

Lekkoatleci węgierscy przygotowują się do startu w Igrzyskach Olimpijskich

(KORESPONDENCJA WŁASNA Z BUDAPESZTU)

Lekkoatletyka budzi zwykle na Igrzyskach Olimpijskich największe zainteresowanie, stając się ich punktem kulminacyjnym.

Przyjrzyjmy się zatem, jak przygotowują się do nadchodzącej Olimpiady lekkoatleci bratnich Węgier.

Obecne przygotowania przedolimpijskie węgierskich lekkoatletów różnią się w wielkim stopniu od dotychczasowych. A to przede wszystkim dlatego, że tym razem nie zrobiono przerwy zimowej, a sezon lekkoatletyczny przeciągnął się w ubiegłym roku do pierwszych dni grudnia.

Począwszy od 15 grudnia kadra olimpijska, składająca się z 35 lekkoatletów, przystąpiła do wspólnych treningów. Przedtem przeprowadzono skrupulatne badania lekarskie, w rezultacie których kilku zawodnikom dokonano drobniejszych zabiegów operacyjnych. Na przykład Nemethowi, Bonyhadiemu i Bakosowi usunięto migdałki, Földessiemu zoperowano nogę itd.

Wszyscy kadrowicze są pod stałą opieką lekarską.

Treningami kierują najlepsi specjaliści węgierscy, a mianowicie Bacsalmassi, Igloi, Kovacs Koltai, Balogh i Barsi.

Lekkoatleci pracują według indywidualnych planów treningowych.

Przyjrzyjmy się teraz bliżej zeszłorocznym wynikom węgierskich lekkoatletów.

Trzech sprinterów przebiegło 100 m w czasie 10,6 — Varasdi, Csanyi i Dörnyei. Czasy ich nie są jednak miarodajne, gdyż uzyskali je przy wietrze w plecy. 5 sprinterów osiągnęło czasy poniżej 22 sek. na 200 m, przy tym dwaj pierwsi Banhalmi (21,6) i Adamik (21,8) to właściwie czterystametrowcy. W sprintach największą poprawę dało się zaobserwować na dystansie 400 m, gdzie czterej biegacze Banhalmi (48,4) Adamik (48,5), Karadi (48,7) i Solymosi (48,8) osiągnęli wyniki poniżej 49 sek.

Średnie dystanse przyniosły w ubiegłym roku kolosalną poprawę. W latach powojennych właściwie dysponowali Węgrzy tylko jednym wartościowym zawodnikiem Garayem, który przez szereg lat był w kraju bezkonkurencyjny. Przejście węgierskich średniodystansowców na intensywne treningi przyniosło oczekiwane wyniki. 25 zawodników przebiegło 800 m poniżej 2 minut. Najlepszym na tym dystansie okazał się Bakos z czasem 1:52,0. 1500 m ośmiu przebiegło poniżej 4 minut. Najlepszy czas osiągnął Beres 3:50.6 a więc o 0.8 sek. gorszy od zeszłorocznego czasu Garaya. Przeciętne dziesięciu najlepszych w obu konkurencjach, są najlepsze po wojnie.

Omawiając osiągnięcia średniodystansowców węgierskich należy tu podkreślić wyniki Ernö Beresa. Biegacz ten osiągnął w ubiegłym sezonie następujące wyniki: 400 m — 52,6, 800 m — 1:54,1, 1500 m — 3:50,6 2000 m — 5:18,8 (rekord krajowy) 3000 m — 8:32,4, 5000 m — 14:38 i 10.000 m — 30:32. Wyniki te są jedynym w swoim rodzaju wyczynem w historii węgierskich biegaczy. Zawodnik ten zawdzięcza te wyniki głównie temu, że już dwa lata temu przeszedł na twardy, ostry system treningowy.

Biegi długie także przyniosły wielką poprawę w ubiegłym roku. Po wojnie udało się jedynie Szilagyiemu, Csaplarowi i Szegediemu uzyskać czasy poniżej 14:50 na 5 km. W ubiegłym roku czterej biegacze przekroczyli te granice, a mianowicie Beres 14:28, Penzes 14:42,4, Kovacs 14:43,2 i Juhasz 14:48.2.

Wyniki na 10 km także wskazują na wielką poprawę: Beres 30:32,0 Kovacs 30:35.8, Penzes 30:43,2, Juhasz 30:56,0. Ci młodzi biegacze nie powiedzieli jeszcze ostatniego słowa.

Rekord krajowy maratończyka Dobronyiego 2:32:18,8 ma nawet w skali międzynarodowej wielką wymowę.

Podobnie czas Apro, w biegu na 3 km z przeszkodami 9:07.6 stawia go na szóstym miejscu na świecie.

Wśród specjalistów wysokich płotków najlepszym jest junior Retezar II, który w ubiegłym roku osiągnął czas 15,1.

Na 400 m przez płotki czasy pierwszych trzech wynoszą: Lippay 53,7, Csenger 54,2, Lombos 54,7. Czas Lippaya jest nowym rekordem Węgier.

Wśród skoczków nadal panuje zastój. W skoku w dal wielki talent wykazuje tylko Földessi, który może poszczycić się wynikiem 741. Po poprawieniu rozbiegu może on pokusić się o poprawienie krajowego rekordu. Wzwyż także najlepszym jest Földessi z wynikiem 188 cm. W trójskoku prowadzi Puskas — 14.39. Pierwszym w tyczce jest Homonnay 410. Konkurencje te nie osiągnęły jeszcze na Węgrzech odpowiedniego poziomu.

Podobnie jest wśród miotaczy kulą i oszczepników.

Oddzielną kartę przedstawiają węgierscy młociarze. Trzech z nich wywalczyło sobie miejsce w tabeli dziesięciu najlepszych na świecie. Mistrz olimpijski Imre Nemeth wychował godnych następców. Przypatrzmy się tej doborowej szóstce, która rzuciła ponad 50 m:

Nemeth 58,67, Czermak 55.85, Bonyhadi 55,61, Petike 54,65, Kosa 52, Toth 50,61.

A teraz przyjrzyjmy się lekkoatletyce kobiecej. Specjalne miejsce zajmuje w niej — Olga Gyarmati. W ubiegłym roku pobiła ona trzy rekordy krajowe, a mianowicie w biegu na 100 m (11,9), 200 m (24,8) i 80 m przez płotki (11,3) Poza tym wyrównała swój rekord w skoku w dal osiągając wynik 599 cm. Trenuje ona wszystkie cztery konkurencje i jeszcze dziś trudno przewidzieć, jaką specjalność wybierze sobie na Igrzyska. Poza nią należy tu w pierwszym rzędzie wymienić biegaczki na średnie dystanse, które zajmują dziś po zawodniczkach radzieckich drugie miejsce na świecie. Rekord Bacskai na 800 m 2:13,5 stawia ją na czwartym miejscu na świecie. Ale poza nią jeszcze pięć biegaczek legitymuje się wynikiem poniżej 2:20. Sztafeta 4x100 m, z czasem 48 sek, znalazła się na trzecim miejscu na świecie.

Podsumowując powyższe wyniki należy stwierdzić, że węgierska lekkoatletyka powinna na nadchodzącej Olimpiadzie odegrać dużą rolę, większą z pewnością niż dotychczas.

WITOLD WIEROMIEJ

W STOLICY

Załoga WWCS wykonała plan za 5 miesięcy

Załoga Warszawskiej Wytwórni Części Samochodowych na 11 kwietnia tego roku wykonała w 100 procentach plan kwietniowy. Dzięki wysokim przekroczeniom planów w pierwszym kwartale (151 procent planu) załoga WWCS osiągnęła równocześnie 102 procent planu wyznaczonego na pięć miesięcy tj. do dnia 31 maja włącznie.

Osiągnięcie to załoga zawdzięcza współzawodnictwu zespołowemu i indywidualnemu, w którym biorą udział wszyscy robotnicy WWCS oraz dzięki zrealizowaniu zobowiązań dla uczczenia 10 rocznicy PPR, 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta i święta 1 Maja.

W kwietniu najlepszymi wynikami może poszczycić się brygada tokarzy tow. Kazimierza Szczepańskiego, która podjęła zobowiązanie zespołowe wyrabiania codziennie średnio 170 procent normy, a wyrabia dotychczas po 186 procent normy.

Indywidualnie, najlepsze osiągnięcia mają tokarze Ryszard Roszkowski, który wyrabia średnio 238 procent normy, Kazimierz Gryglewicz 295, Lucjan Rasiński i Jerzy Maszarek po 281, Zofia Milewska 180 i Regina Tkaczyk 167 procent normy. (w)

Pracownicy zakładu T-2 zajęli trzecie miejsce w konkursie o wprowadzenie metody Kowalowa

Załoga zakładów T-2 im. Komuny Paryskiej ma poważne sukcesy po wprowadzeniu u siebie w pierwszym kwartale tego roku metody Kowalowa. Dział przekaźników, który kiedyś stanowił wąskie gardło zakładu, podwyższył obecnie produkcję o 30 procent.

Załoga zakładów im. Komuny Paryskiej zdobyła ostatnio trzecie miejsce w konkursie ogólnokrajowym, ogłoszonym przez CRZZ, NOT i GIP o wprowadzeniu metody Kowalowa

Do sukcesu tego przyczynił się zespół inżynieryjno - techniczny zakładu z inż. Stefanem Brodowskim na czele oraz przodownicy pracy Jadwiga Sendek, Irena Parys, Elżbieta Rak, Maria Bajerska i inni. (w)

Usprawnienia budowlanych MDM przynoszą duże korzyści

Wśród budowniczych Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej jest wielu racjonalizatorów, których usprawnienia i pomysły przynoszą budowie duże korzyści. Kierownicy budów Kozdrak i Jaskólski opracowali niedawno nowy sposób wykorzystania odpadków drzewnych przy robotach szalunkowych, dzięki któremu budowa zaoszczędzi poważne ilości materiału drzewnego. Przeprowadzone wstępne próby przy użyciu szalowań wykonanych z odpadków dały dobre wyniki.

Sposób wykorzystania odpadków jest tym cenniejszy, że wykonane raz szalunki w postaci blatów można używać kilkakrotnie, podczas gdy szalowanie z nowych desek trzeba było każdorazowo odrywać co powodowało duże niszczenie drzewa.

(z)

Wystawa „Wiek Oświecenia w Polsce" czynna do 11 maja

Wystawę Wiek Oświecenia w Polsce zwiedzają liczne wycieczki z całego kraju. Organizacje społeczne i masowe organizują w dalszym ciągu we wszystkich województwach wycieczki na wystawę.

Ze względu na olbrzymie zainteresowanie społeczeństwa wystawą, termin jej zamknięcia został przesunięty na dzień 11 maja 1952 r. Ministerstwo Kolei przedłużyło na miesiąc kwiecień i maj ważność 33-procentowych zniżek kolejowych dla uczestników wycieczek.

W kwietniu i w maju kontynuowane będą czwartkowe odczyty wybitnych naukowców z cyklu „Postępowe tradycje polskiego Oświecenia, a projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej".

Wystawa otwarta będzie we wtorki, czwartki i niedziele w godz. 10—19, w inne dni z wyjątkiem dni poświątecznych od godz. 10 do 15.

Kioski i bufety w miejscach masowych zabaw

Stołeczny handel uspołeczniony przygotowuje się do właściwego zaopatrywania w napoje chłodzące i żywność uczestników masowych imprez i rozrywek kulturalnych. Na terenie ośrodka sportów wodnych MHD zorganizuje trzy stałe punkty żywnościowe. Poza tym na plaży czynny będzie cieszący się w ubiegłym roku dużym powodzeniem bar mleczny.

Na pływalni koło mostu Poniatowskiego i plaży strzeżonej przy ul. Ratuszowej kioski zorganizuje WSS.

Uczestnicy zabaw w Parku Kultury na Bielanach, zaopatrywać się będą w napoje i żywność w 4 kioskach MHD i WSS. Poza tym samochody dowozić będą mleko, napoje chłodzące, artykuły żywnościowe do doraźnie ustawianych bufetów w miejscach największego skupienia wczasowiczów. Najmłodsi uczestnicy zabaw korzystać będą z usług istniejącego baru mlecznego. (Kw)

Akcja siewna przebiega sprawnie

Uchwała Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Mokotów w sprawie akcji siewnej została w 90 procentach zrealizowana. Powołane do akcji trójki w skład, których wchodzą sołtys, prezes Związku Samopomocy Chłopskiej oraz aktywista wiejski pracują aktywnie z komisjami rolnymi.

Z terenów przyłączonych akcję siewną ukończyły w 100 procentach gromady Wyczółki i Imielin. Pozostałe gromady siewy swoje wykonały w 75 procentach.

Należyte zaopatrzenie rolników w nawozy sztuczne przyczyniło się w znacznej mierze do planowego wykonania akcji siewnej w terminie.

Niewykorzystane skrawki ziemi w dzielnicy Mokotów referat rolnictwa przydziela mieszkańcom na działki pracownicze. (Ryb)

Wystawa „Dziesięciolecie PPR"

Wystawa poświęcona 10 rocznicy powstania Polskiej Partii Robotniczej mieści się w byłym pałacu Radziwiłłów — Al. Świerczewskiego Nr 62 — Trasa W—Z.

Wystawa czynna jest codziennie z wyjątkiem poniedziałków od godz. 10 do 18-ej, w niedzielę od godz. 10 do 20-ej.

Kierownictwo Wystawy prosi wszystkie instytucje i zakłady pracy o wcześniejsze zgłaszanie wycieczek do sekretariatu Wystawy, tel. 80-902.

TEATRY

Polski — Obcy cień — g. 19. **Kameralny** — Eugenia Grandet — g. 19. **Narodowy** — Las — godz. 19. **Nowy** — Uczone białogłowy — g. 19. **Współczesny** — Profesja pani Warren — g. 19. **Satyryków** (Konopnickiej 6) — Objeżdżalnia społeczna — g. 19.30. **Muzyczny** — Ojciec debiutantki — g. 19. **Nowej Warszawy** — Mindowe — g. 19. **Opera** — Pan Twardowski — g. 19.

KINA

Moskwa — Młodość Chopina — g. 15, 17.30, 20. **Palladium** — Rada bogów — g. 15, 17, 19, 21. **Atlantic** — Dziewczyna o białych włosach — g. 11, 15.30, 18, 20.30. **Praha** — Ostatni Mohikanin — dodatek Krew leczy — g. 15, 17, 19, 21. **Polonia** — Człowiek bez jutra — dodatek Nasze dzieci — g. 14, 16, 18, 20. **Stolica** — Jak hartowała się stal — g. 14, 16, 18, 20. **W — Z** — Ziemia drży — g. 14, 16, 18, 20. **1 Maj** — Pierwsze dni — g. 13.45, 16, 18.15, 20.30. **Ochota** — Ostatnia noc — g. 14, 16, 18, 20 **Syrena** — Zaręczyny Korinny Schmidt — g. 15, 17, 19, 21. **Tęcza** — Pokolenie zwycięzców — g. 14, 16, 18, 20.

Uwaga: cena biletów na seanse w kinach **Atlantic** o godz. 11 i w kinie **Polonia** o godz. 14, wynosi 1,35 zł.

RADIO

WTOREK 22 KWIETNIA

Program I — na fali 1322 m.

Program dnia 6.05, 15.25. Wiadomości 5.05, 6.00, 7.00 7.55, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

5.10 Aud. dla wsi. 5.20 Koncert poranny. 6.10 Wszechnica Radiowa. 6.30 Pieśni o pracy i pokoju, 7.20 Muzyka rozrywkowa, 7.50 Kalendarz Radiowy. 8.00 Aud. dla klas starszych szkół podstawowych, 8.20 Muzyka, 8.55 Aud. dla kl. V—VII, 9.10 Aud. dla kl. X, 9.40 Koncert rozrywkowy, 10.10 Aud. dla przedszkoli, 10.30 Koncert solistów, 10.55 „Kożuszek z Rosji" — fragm. pow. F. Wolfa, 11.15 Muzyka i aktualności, 11.45 Głos mają kobiety, 12.15 Orkiestry dęte. 12.30 Aud. dla wsi, 12.45 Na swojską nutę, 13.15 Informacje, 13.20 Przerwa, 15.30 Aud. dla dzieci, 16.20 Mozaika muzyczna, 17.00 Skrzynka ogólna P. R. w oprac. T. Krzemienia, 17.15 „Mors czuwa" — pogad. R. Witkowskiej z cyklu „W pracowniach uczonych", 17.25 Muzyka rozrywkowa, 18.00 „Mikrofonem po kraju", 18.20 Bolesław Bierut — życie i działalność, 18.35 Fragmenty z suit komp. radzieckich, 19.00 Z cyklu: „Historia muzyki polskiej", — „Józef Elsner" — aud. w oprac. K. Kobylańskiej, 19.45 Aud. dla wsi, 20.30 „Naród Pierwszemu Obywatelowi", 20.45 Pieśni o Leninie, 21.10 „Człowiek nie umiera" — aud. o książce K. Brandysa w oprac. Z. Zawadzkiej, 22.00 Mozart — Duet na skrzypce i altówkę B-dur, 22.20 Muzyka taneczna (Cajmer).

Program II — na fali 367 m.

Program dnia 6.00, 13.25, Wiadomości 5.05, 6.30, 7.55, 17.00, 21.00, 23.50.

6.15 Muzyka, 6.50 Muzyka baletowa, 7.20 Muzyka rozrywkowa, 7.50 Kalendarz Radiowy, 8.00, Przerwa 13.30 Aud. dla kl. I—II, 13.55 Aud. dla kl. III, 14.15 Piosenki w wyk. Sekstetu Wokalnego p.d. E. Lubiatowskiego 14.30 Operowa muzyka baletowa w wyk. Ork. P. R. pod dyr. A. Rezlera i W. Pawłowskiego, 15.10 Zapomniana wieś — odc. pow. J. Mortona, 15.30 Aud. dla dzieci, 16.00 Wszechnica Radiowa, 16.20 Dziennik warszawski, 16.35 Muzyka, 16.45 Radiowy Poradnik Językowy w opracowaniu prof. W. Doroszewskiego, 17.15 Popularny koncert solistów, 17.45 „Naród Pierwszemu Obywatelowi", 18.00 Muzyka ludowa, 18.30 Wszechnica Radiowa, 18.50 Wyjątki ze współczesnych węgierskich operetek radiowych, 19.30 Muzyka i aktualności, 20.00 Koncert symfoniczny, w wyk. Wielkiej Orkiestry Symf. P. R. p.d. B. Wodiczki (w programie Chaczaturian, Bacewiczówna), 21.30 Bolesław Bierut — życie i działalność, 21.45 Koncert Krakowskiego Chóru P. R pod dyr. A. Klucznioka, 22.05 „Nad Juksą" — fragm. pow. G. Markowa, 22.20 Muzyka taneczna (Cajmer), 23.00 Muzyka kameralna.

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Komitet. Nakładem RSW „Prasa" Redakcja: Warszawa, Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11. Telefony: Redaktor Naczelny 6-22-60 Zastępca Redaktora Naczelnego 8-33-28 Sekretarz Redakcji 8-82-29 Dział propagandy 8-08-89 Dział partyjny 7-34-30 Dział zagraniczny 8-82-25. Dział ekonomiczny 7-34-10. Dział rolny 8-64-78. Dział kulturalny 8-65-25. Dział listów i interwencji 8-65-23. Dział miejski 8-71-82. Centrala: 7-01-21, 7-01-22, 8-51-04, 8-57-62, 8-82-28 Telefony nocne: Redaktor nocny 8-57-62 Redaktor tech 7-01-21 Prenumerata i kolportaż PPK „Ruch" Oddz. Warszawa, ul. Srebrna 12. Centrala tel. 8-04-20, 22, 23, 30. Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasy PPK „Ruch" w Warszawie przy ul. Srebrnej 6 i Plac 3 Krzyży 16. Prenumerata miesięczna w kraju 6 zł 50 gr, pren. zbiorowa od 5 egz. na jeden adres, partyjna 2 zł 25 gr. zagraniczna 9 zł. Konto PKO — Nr 1-14008. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny i czytelny adres. Administracja: Warszawa, ul. Wiejska 12, tel. 7-52-50. Zakłady Graficzne i Wydawn. Dom Słowa Polskiego 3B-17706